

Mustafa Benkli

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.7.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Benkli (1933)

1933'de Erzurum, Merkez Zağgi köyünde doğdu. İlk, orta, lise tahsilini Erzincanda görüp, Yüksek tahsilini uzun bir dönem sonunda, araya askerlik ve iş hayatı da girerek İ.T.Ü. Müh.Mim.Fakültesinde tamamlayıp; Erzurum D.S.İ.'den uzman olarak geçtiği Atatürk Üniversitesinde Teknik Daire Başkanı, daha sonra Meslek Yüksek Okulu ve Mühendislik Fakültesinde Öğretim görevlisi olarak görev yaptı; bu arada başladığı yüksek lisans doktora tez safhasına getirip, 1995 te isteğiyle emekliye ayrılarak, Hacca gitti. Neticede İstanbul Pendiğe yerleşti. Halen bir 'Yapı Denetim Şirketi' ortağı ve 'Proje ve Denetim Mühendisi' olarak hizmet görmektedir.

Evli, üç çocuk sahibi; dört torun sahibidir.

Yabancı dili Fransızcadır.

Vaktini; işleri meyanında, okuma, his ve düşüncelerini kaleme alma ve ilham tahtında şiir de yazmakla değerlendirmektedir.

Eserleri:

Üniversitede Verdiği Derslere Ait Yayın Numarası Almış Ders Kitapları ve Ders Teksir Notları:

Atatürk Üniversitesi MeslekYüksek Okulu ve Mühendislik Fakültesinde verdiği derslere ait Mühendislik Fakültesinden yayın numarası aldığı iki ders kitabı {Mekanik Tesisat (Sıhî tesisat- Isıtma Havalandırma) , Makine bilgisi}.

Diğer Verdiği Derslere Ait Teksir Ders Notları:

İnşaatta: Sıhî Tesisat-Isıtma Havalandırma.

Makinada: Mekanik, Mukavemet, Mekanizma Tekniği ve Makine Dinamiği, Makine Elemanları, Termodinamik.

Hususi çalışmaları olan yazı ve şiir ürünlerinden resmen kendine ait tescilli eser sayılacak 1992 senesinde Diyanet İşleri Başkanlığının Kutlu Doğum Haftası münasebetiyle terilediği Münâcât yarışmasına girerek ilk yüze girenler arasında mükâfata değer görülen 'Münâcât' adlı şiiri, Antoloji.com'da kayıt altına alınan ve İstanbul Ümraniye Belediyesinin açtığı 'İstanbul Konulu Şiir Yarışması'na iştiraken verdiği 'İstanbul Kadersin Milletimize' tescilli şiirleri. Yakın zamanda 'antoloji.com' ve 'türksiiri.org' sitelerinde aynı zamanda kaydettirdiği şiir ve yazıları...

Ağlayamamak

Ağlamak arkadaş bâzen yapışır sanki yakama
Lâkin bir ağlamak var ki öyle ağlayabilseydim
Bilerek haksızlığını yapışıp yine yakama
Canıma kıydığın halde ah ağlamayabilseydim

Pendik; 04 Eylül 2006

Mustafa Benkli

Akisli Hisler

Ortak dilimizde bilgisayarımız
Ŗu vefalı anta Gönül Cihazımız

Kâbus gibi bastı garip bir ayrılık
DolaŖtım durdum hep elim kolum kırık

Akisli hislerim içimde dolaŖtım
Ve her düşünceyi tekrarına ŖaŖtım

Gönül Cihazım'a nihayet kavuŖtum
İŖte karŖımda da her bir Gönül Dostum

Eski Ŗiirime kimi yorum yazmıŖ
Zarif gönlü ile kimi mesaj yazmıŖ

Gördüğüm hakikat sırda saklı imiŖ
Sizi okumamak gönle zevâl imiŖ

Size kavuŖtum da beni bende buldum
Sayıklamamdan da böylece kurtuldum!

Pendik, 23.07.06

Mustafa Benkli

Anne

ANNE

Sırrın, sihrin, tılsımın,
Sanatın keşfettiği en güzel isim:
'Ana'!
Ah! Anam, annem benim!

Şiirdin sen Anne, şiirdir senli her ifade
İster olsun SERBEST isterse ARUZ ister HECE
Sen ayan bir sahne, doğruluk serdeden akide
Sensiz her şey muğlâk, sensiz her bir şey bir bilmece

Yine bir merhem ihtiyacı sızısı gibi düştün içime;
Sindin dinmez bir hasret acısıyla!
Bu engin mana tahassüründe
Tüten o derin ihtiyaçla
Ana!
Hâlen muhtacım sana!

Yaşımın bu seninkine erişmiş döneminde,
Çırpınan ta o küçücük çocukluk yüreğimdiki ifadeyle
Ayaklarını yüzüme yastık ederek,
Ey! Ana!
Gözyaşlarımı saklayıp, ağlamaya;
Muhtacım ağlayıp, durulmaya!

Kader karşısında aczime ders olan azmin
Kaderi dimdik gözlerkenki vuslat inancın
Alnını raptettiğin secdede eriyen hacmin
Ve ben hâlâ o sana muhtaç çocuğun
Muhtacım sana
Anlıma üflediğin sıcak nefesine
Muhtacım ruhumun duanla dinmesine

Hayatın boyunca bana baht olan ahvalın
Rabbin huzurunda terbiyede tecelli eden amâlin
Rükûda edeb, kıyamda yücelen ruhunda azîm hâlin
Hakk'tan gayrisinden talebin olmayan İsteklerinle sırlı
İyilik meleği ruhunun hararetiyle
Volkanlaşan yüreğinde
Ben Anne!
Muhtacım kalbimi dindirmeye;
Muhtacım Huzurunla, vuslatına!

Beklentisiz hep vermeğe amade
O âlicenâp yüreğindeki sıcaklıkta
Merhametin ve af yüceliğinde temaşanda
Tesiri kalbime inen buğulu gözlerinin
O mahzun tatlı ılıkliğında
Muhtacım ılınmaya!

Kusurumuz çok, bilsek de bilmesek de
Hakk'tan mülhem affın gani;

Kusurumun cezasına talip olarak ferahlamak,
Haykırıp hicabımı,
Deşifre olmak;
O yüce analık vasfınla
Kırılmamış olman ümidiyle senin affını,
Yüce Rabbimin mağfiretini dilerken,
Ey mübarek anam;
Dünyaya da nazar eden
Ruhaniyetinin aguşunda sinip,
Dualarınla;
Muhtacım ruhumun durulmasına!

Evet; Anne

Sen olmazsan ben olmazdım o yüce isim: Ana
Bedeninle kaim olmayan gönlünle dem be dem
Ruhunun hür gezintisinde ruhumu gel sarmala
Simsıcacık gönlünde gezdir bırakma beni bana

Heceledim seni An-ne
HECE`nin ender ritmini taddırdın bana:

'Kâinatta tek-misilsiz
Varlığın hak vesilesi
Yapılırsa defilesi
Ruhuyla pür-pâk-emsalsiz
Annelerin de annesi'

*Olmasa idi annesi
Olmazdı Nebi[SAV]-î Zî-şan
İsa[AS] da babasız insan
Kâfi idi Validesi
Hakk'ın Vuslat Vesilesi*

'Sen annelerden annesin
Peygamber annesi anne
Ve sen de benim annemsin
Her anne sende ünlensin
Her annede sinsin sesin.'

Yaşadın delikanlı ruhunla hep dimdik;
Namazdan aşkın âhirete mert ve atik
Bekleye duralım zamanı, tarife rink;
İşliyor kader programı dakik, dakik!

Ne kimseye fatura çıkardın hadisatta
Ne kimseyi kınadın sen hayatta

İnsanın bâtinî şifresini ruhunda taşıyan ey ulu can
O şifreyle çözülen gönlünü enginleştiren şâhika insan
Sulhu isyana hakim ve kibriyâyı mahviyâta mahkûm kılan
Ey hep yüreğimde hissettiğim o en mâsum ve tatlı heyecan

Hacer-i Esved'den sızan yeşil ışık hüzmesi
Ravza-i Mutahhara'da kıyamda nur abidesi
Bedenden ârî ruhunla Efendiler Efendisi huzurunda râm
İlâhî râbitada ruhunun fârikası ibrâm

Bir aruz libâsıyla düştün içime hep; âdetâ vezinleştin

Fâilâtün / Müfteilün/ Müfteilün letâfetinde:

(- . - -) / (-.. -) / (-.. -)

*Bir MUHAMMES ilhamı saldın içime
Her bahisten bir hece verdin dilime
Sende kutsî söz idi her bir kelime
Fitraten Hakk üzre ve *dik*tin daima
Sezmedim tek âdi ve tek kem bir_imâ

Düsturun Hakkın sesi her bir kula hak
Hâkimin tâ zirvede Cumhûruna dek
Hükmünün icrânı hakdır bilrerek
Fitraten Hakk üzre ve *dik*tin daima
Sezmedim tek âdi ve tek kem bir_imâ

Görmeden; haşyet ile kalbin yarılır
Harcanan insan ahı Hakk'tan yayılır
Rûhunun Vicdan sesi rahmet sayılır
Fitraten Hakk üzre ve *dik*tin daima
Sezmedim tek âdi ve tek kem bir_imâ*

'Kâinatta tek-misilsiz
Varlığın hak vesilesi
Yapılırsa defilesi
Ruhuyla pür-pak-emsalsiz
Her birimizin annesi'

Anne!

Kabrin nûr, mekânın Cennet;
Komşun
Duasıyla, şefaatiyle
Cümlemiz;
Yüzü suyu hürmetine yaratıldığımız
Hazret-i Peygamber-i Zî-Şan
Efendimiz[SÂV]
Ye O`nun
Al`i, Ashâbı, sevdikleri ve
Sevdirmesiyle
Sevdiklerimiz
Olsun

Kabrini ve kalplerimizi;
Rahmetiyle sarmalayan herimizi
Hazret-i Rab-bil âlemîn

Nûrlatsın,
Şefkat ve hidayetini mazhar kılsın.
Âmîn!

Pendik; 15.03.07; 01:22, Perşembe.

Mustafa Benkli

Arşı Islatacak Aşk

Sana sarksın salkımlar,
Bana gelincik, güller;
Sanmayın ki, aç kalsam
Salkım paylaşacağım! ...

Salkım; aşk ise meğer,
Canım vermeğe değer! ...
Ardımda dünya bulsam
Dönüp bakmayacağım...

Dinim, dilim ve Ülkem
Hem, aşkım; hem de, İlkem;
Hayatta batacaksam;
Bu aşka batacağım! ...

Yaksalar bedenimi
Kavurmak için canı;
Bilin, yağmur olursam
Yağmura katacağım! ...

Çiseler ümit olup,
Gönlüme dolup, dolup;
Eğer arşa varırsam
Arşı ıslatacağım...

Bir ümit var içimde;
Hep de aynı biçimde! ...
Cehennem'e atılsam
Bu aşkla yanacağım...
(Bu aşkı bir kavrarsam
Arşı da sarsacağım)

Mustafa Benkli

Aşk Kabrime Yazılsa

Bana deli desinler,
İçimi dinlesinler;
Ne bildiğim; bilsinler,
Cehlimi bildirsinler...

Sonra, beni bilenin
Gönlüne indirsinler;
Garîbânı sevenin,
Kalbinde dindirsinler...

Havayla, suyla değil
Sevgiyle beslesinler;
Kabrimi büstle değil,
Duâyla süslesinler...

Yüzüm Kibleye dönük
Lâhite yaslasınlar;
Bütün sedâlar sönük,
Tek sesle seslesinler! ...

Beni benden alıp da,
O sese göndersinler;
Gönlüm orda kalıp da
Bedenim görmesinler...

Nebi`în sevinç sesi;
Sana muştı desinler! ...
Beni; çeksin Nefesi,
Kendime vermesinler! ...

Mustafa Benkli

Barışksan Kendinle

Kendiyle barış; derin
Bir gönül meselesi,
Hayatı baht etmenin
Bir mesaj risâlesi...

Bilmem; insan, ne diye?
Bu risâleden kopar,
Dediğim olsun diye
İşi nizâyâ sokar! ...

Sen söyle, O dinlesin,
Desin; seni dinletsin! ...
Yükselmez ise sesin;
İnan! Kazanan sensin! ...

Biliyor musun? Ey yâr!
Sen ne güzel insansın! ...
Nefesle gönlün hüşyâr,
Gönlün; senin nefesin...

Sen; kendiyle barışık,
Veliyle veresedin,
Meleklerle karışık
Sen sihrî bir neşvesin! ...

Mustafa Benkli

Bedensiz Ben

Gönül bu diline bent de konmaz ki
Yine garipliği üstünde sanki
Nerden bulur bilmem birden sormaz mı
Bedenim olmadan hayat olmaz mı
Dedim kaçırmadan kaydetsem sanki

Aslında bu suâl belki de muhâl
Rabbin takdirinde tabî bu hâl
Takdirde olan hâl kabil olmaz mı
Sırf ruh olarak da var olunmaz mı
Ruh olup yaşamak nice hoş bir hâl

Gerçi alıştırdım bu fikre beni
Yine de düşündüm nâçiz bedeni
Bu hâl vefasızlık gibi olmaz mı
Ecel gelen eve keder dolmaz mı
Umursamazlar mı kabre gireni

Derken bu fikri ben izâle ettim
Hakkın takdirine iltica ettim
Ruhlar âleminde mümkün olmaz mı
Hayat bekada da yaşanılmaz mı
Beşinci boyutu hemen fikrettim

Orda yapılacak çok şey yok imiş
Fakat o âlemin zevki çok imiş
Rabbim ruh eylemiş hiç hoş olmaz mı
Ruhu orda Rabbim hür bırakmaz mı
Ruhun rahatlığı meğer bu imiş

Terhis tezkeresi ecel diyen er
Rabbin takdiriyle âleme rehber
Ona doğan ilham hüccet olmaz mı
O hüccet sahibi üstâd olmaz mı
Üstâdımsa Bedî-üzzaman meğer

Demek ki ölümle ruh baki olup
Amelî salihle şerren hür olup
Hîn-i hacette de öyle olmaz mı
Rüyada da ruhlar tam hür olmaz mı
Hür bir iradeyle mümeyyîz olup

Pendik,19.04.06

Mustafa Benkli

Ben - Gönül Ve İnsan -

İnsan bir umut mudur? Benim; budur umudum...
Ümidim insan olmak; insanlıksa hududum! ...

Gönül; bak ki, sende, ben ne gördüm? Bilebilseydin:
Sen; şafaktan nur topu, bekleyenlere ihsân...

Bir hâneye, ümitle gelen bir efsâneydin...
Heyecanla beklenen hazîne, hasaneydin! ...

Bir müddet elden ele âdetâ bir kelebek;
Zaman zehir zemberek, sen oldun koca bebek! ...

Lâkin zaman çok haşın, senin de bitti işin;
Okulun, akadaşın, insanlar daha haşın! ...

Hepsi çıktı karşına, dert katıldı aşına,
Bir de, gurbet taşına; kaldın yalnız başına! ...

Rüyâ mıydı; hakikat? O naz, o hülyâ! ... Hey hât! ...
Bebeklik ümidymiş; insanlıksa, ne hoyrat! ...

Anladın; en sonunda, sezdin işin sırrını
Yaşadığın dünyada; riyâyla, taksirini...

Ve birden, sen oldum ben; aradım iksirini;
Gönlümde gizlenen, tek, ümmîdimin sihrini! ...

Bir melek yoklar idi, ömrümde sık-sık beni;
İnsanlarsa, ürkerdi; duysa, O`nun ismini! ...

Neden; bilemem, bana, O, hep sevimli geldi?
Ümmîdim kırılınca, gönlüme ümit verdi...

Söz; toprağa gelince, bana, hep, şunu derdi:
Seni, ben alacağım; unutursun her derdi! ...

Orda Nekîr ve Münkir; benden öğrenir vîrdi
Diye, Azrâil, bana, Ordan, çok sırrı verdi! ...

Bu sırla, birden, sanki, bir kabirden silkindim;
`Kamusal` kabir denen bu kabirden irkildim! ...

Meleğim; inanmazsın, ama, sana muhtâcım;
Şu rûhsuz, hor kabirde; sen benim gönül tâcım...

Belki, inanmazsın sen; ben yemini de sevmem! ...
İnan! Yemin ederim; yeter ki, sen, gel hemen! ...

Hayatım boyunca hep, bu hisle muntazırım;
İnanmazsan, gel de gör! ... Vallahî! ... Ben hazırım! ...

Mustafa Benkli

Ben Nefesten Kesildim

Dün akşam Sitede uğradığım Gönül Dustları âdetâ aşk ile sevda kesilmişti Ben de nefesten kesildim! Ve bu sırlar ilham oldu sevdalı gönüllerden bana
=====

Keşke sevemeseydim diyecek gibi oldum
O gün bu gün günahı başımı yedi benim
Cirmi nedir ki diye soracak gibi oldum
Natıkam çıktı elden âdetâ lâl kesildim

Ne bilirdim cirmini kendimi bilemezken
Kendi bünyemde bile ölçsüz iken nefsim
Sevmenin hecesiyle nefesler kesilirken
Takıldığım noktada dikildim mil kesildim

Dikildiğim zeminde alevler nârlar gördüm
Sevda alevli narlar üstümden uçtu benim
Değdiğini eriten lâvdan kanatlar gördüm
Mil iken kavrularak eridim mum kesildim

Toprağa serilirken bir tatlı hava esti
Meğer sevda çağımın meltemiymiş bu benim
Baktım dağlar eriyor manzara çok enfesti
Ben ise hayretimden donup buzul kesildim

Kendimle buluşurken buzum çözüldü birden
Sevgim terletti beni su oldum sel kesildim
Kelimeler sel oldu iradem çıktı elden
Gölde biten kışıktan inleyen tel kesildim

Kendime gelmem için sevmeyi öğrettiler
Genindedir dediler anında gen kesildim
Hak Peygamber Sevgiden yaratılmış dediler
Dağlar ondan erimiş dedim de dil kesildim

Sevmenin ne ölçüsü ne de sınırı vardır
Sevgiye nisbet ettim cirmim sıfırdır benim
Sevdiğini metihte hayatın tadı vardır
Aşkımı ikrarımda kıyamda kul kesildim

Mustafa Benkli

Bendeki Ben

Mülk sâhibi muhakkak korur kendi mülkünü
Sen kendi hâline bak terket dünya yükünü
Diye esen nefese dalıp savrulayım ben

Cilâsına meftûnum aynaya bakamam ben
Cilâdaki aksini gönlümden atamam ben

Bir nüktede çakılıp hikmetini kaçırın
Girdâbına girdiği rüzgârlara kapılan
Heyûlânın dışında kalıp doğrulayım ben

Teslise gelemem ve Vahdetde bir külüm ben
Cümlede matlûb olan bir cüz'î virgülüm ben

Cismi cânı Cânânı yek-pâre cümle olan
Fenâda karar kılmış hüve ile dağlanan
Vuslat ateşi ile yanıp kavrulayım ben

Kalbimi dinlerim ben hep bende inlerim ben
Seriverin toprağa belki serinlerim ben

Mustafa Benkli

Benim NÜMUNELER'im

Bak-gör 'HASTANE' levhâsı
Bir de 'HASTA-NE' furyâsı

'Özel'de hasta 'para'dır
'Devlet'te hasta 'parya'dır

Bakmayın siz o 'özel'e
Boşuna onu bezele

Ben Devlet'ime tabiyim
Devlette benim 'tabib'im

NÜMUNE'lere bir bakın
Dışına bakmayın sakın

Bir pet alacak gücü yok
Bu yüzden ofur tofur çok

Orda da özel oda var
Orda kalır KODAMAN'lar

O iş geçse de hayıra
Mevlâm onları kayıra

Hasta keyfine diyen yok
Elzem diyetten yiyen yok

Çilingir sofrâ kurulur
Doktorlar da buyurulur

Ucunda ölüm de olsa
Evlâ zengine bu borsa

Gariban haliyse ayan
Mevlâmdır O'nu kayıran

Fakire burada naz yok
Herkesin karnı yarı tok

Lâkin doktorluk izzeti
Fakirde verir lezzeti

Personel itse kalksa da
Mutlak 'doktorluk' ortada

Tıp her ne derse o olur
Hastaya tam sansür konur

Gözü yaşına bakmazlar
Dozunda hata yapmazlar

Denerler elzem ilâcı

Ne meyhör derler ne hacı

Tazyîke kadar giderler
Garîbânı ey ederler

Arada olsa da kaçak
Fakire ölmek de yasak

Ger ecel gelmeye göre
Ve tepki vermeye yöre

Düştün de çıktın mı şayet
Korku yok ilâ-nihâyet

Her ne kadar bu bir sırısa
Hasta da bilmez nasılsa

Sanar ki tazyike inat
Diş sıktım der buldum sihat

Olsun her neyse hikmeti
Biline DEVLET kıymeti

Azizdir NÜMUNE'lerim
Benim HASTAHANE'lerim

DEVLET arkasında dursa
KODAMAN'lar da baş vursa

Şevk verseler personele
Ve baktırmaları ele

Bak ki bu azîz Millet'e
Ve de bütün memlekete

Ne büyük nîmet ve devlet
DEVLET'ten gelen asâlet!

Kozyatağı; 05.04.07; Bir *Özel*'de *refakat tefekkürü*'nde

Mustafa Benkli

Bîhaber

Gül güllüğünden bîhaber
Bülbüle gönlün kanatır
Bülbül goncada vird eder
Kendi gamını anlatır

Pendik; 25 Ağustos 2006

Mustafa Benkli

Bir Anlık Tefekkür

Düşündüm ki, neyiz biz bu cihânda?
İki Cihân ki, her iki Cihân da
Tefekkürle, ancak, bir ân; insanda
Değer bulur; idrâk ile, îmanda! ...

Öyle nîmetlere sahibiz ki biz;
Bu nîmetlerin de başı Ülkemiz...
Bizi mezcedince Gönül Bahçemiz
Doğar ruhumuzda HAK idrâkimiz! ...

Ayağıma yollar saçan Türkiyem;
İsterim ki, incitmeden yürüyem,
Kışın, karlarını bir ben kürüyem,
Tipide de üzerine titriyem! ...

Yeterse, tek,sana, ben can atayım;
Canlarına da bu canım katayım,
Tutkal olacaksam ateş yakayım
Eriyeyim de, bir tavda tutayım! ..

Doğusu, batısı ile benimsin;
Şemdinli, Siverek, Hopa, Hemşinsin,
Nefesim, bedenim ve de tenimsin,
Her zerrenle Zağgim gibi genimsin...

Seni, sende bölen fikre aşkola;
İkbâl için çekip de sağa, sola! ...
Cihânlarda girmiş iken tek yola;
Şimdi bu bölünmek ne? koldan kola! ...

Birisi ciddiye almasa beni;
Birisi batırsa deve dikenini
Bütün bunlar asla incitmez beni;
Tek, Yeter ki cinnet sarsmasın seni!

Mustafa Benkli

Bir çift Göz

mefûlü me/fâîlü

Rabbim kulu halketmiş;
İdrâk ile var etmiş! ..

Vermiş ona hür bir fikr,
Etsin dua, hem, çok şükr! ..

Ersin O'na hakkıyla,
'AŞK'ın ana fikriyle! ..

Mutlak O'na aşktır AŞK! ..
Her aşk O'nadır müştak! ..

Bizden sadır olmuş aşk
Hakk'tan bize istihkak! ..

Benden, size, ey dostlar;
Destûr ile bir not var:

Sıtkım ile tam içten,
Kalbim size ermişken

İkrar edeyim birden
Bir aşk hikâyem dilden:

Hemhâl olan ol nesne
Çarpmış idi her neyse?

Birden bire hem şansta
oldum ona ben hasta! ..

Çarpıp çalarak sanki,
Benden alarak kalbi;

İlk demde onun oldum,
Şoktan ise kurtuldum! ..

İlk aşk bana doktormuş;
Rabbim bana hasr etmiş! ..

Bu aşk benim ilk aşkım
Heyhât! Ve de son aşkım! ..

Hem, aşk hala sürmekte,
Hakk'tan; onu bilmekle'..

Arzdan yana ruhsatmış;
Ondan bana can katmış'..

Hikmet gibi gelmişti;
Kalbim yola girmişti! ..

Doktor diyerek verdim;
Oldum ona tav kendim! ..

Ben odda donup kaldım! ..
Öldüm ve de mest oldum! ...

Yağmur gibi bir rahmet
Buldum onu; pür dikkat! ..

Rahmet ki, ne rahmetmiş! ..
Hikmet ona râm etmiş! ..

Temmuz sıcağındaiken
Kâm aldım o rahmetten! ..

Sırsıklam olup birden,
Sarsıp, geri döndürten

Aşkım beni çarptıkca;
Sindim ona baktıkca! ..

Verdim ona bir yordam! ..
İrkildim o sırsıklam

Mahmur, masum haşyetten,
Mahkûm ve de teslim'en;

Aldım oradan ikrar;
Verdim ona istikrar...

Aşkın özü AŞK bulmak:
Ma'bûd'da karar kılmak! ..

Son söz olarak tarzım:
Haddim mi benim arzım?

Öz: Kaş ile göz derler
Hakk'tan; ulu dervişler! ..

Aldım bir ateş iksir,
Oldum ona ben yessir! ..

İsmen demedim baştan;
Bahseyleyeyim ondân:

Gönlümde, o doktor; söz! ..
Remzen, adı: 'Bir Çift Göz'! ..

Mustafa Benkli

Bir Hasbihâl

Bir hasbihâl niyeti düştü içime gönül dostlarım! ...
Niyetim vaktinizi almak değil hemen noktalarım..

Bir bayram rehaveti girdi araya, gönüle revâ;
Bayram; oldu tatil, araya giren günlerle bedâva! ...

Sıcak yuvalarında eş dost sohbeti bayramın tadı;
Lâkin, sıcak yuvaların bir de vardır arka standı! ...

Mûtâdım üzre, yine bir hüznün, beni saldı sokağa;
O mu beni buluyor; ben mi âşınayım bu merâğa?

Alt geçitler tılsımlı sürprizler atar bazen karşıma;
Bu gün de, şu üst geçitten geçsem diye, uyup aklıma:

Tenha merdivenlerini adımlayıp üste çıkınca:
Artık sürpriz değil dedim, bunlar; alışkanlık olunca! ...

Soğuk, nemli bir hava, bir tartı makinesi ortada;
Soğuğa omuz silken yine bir vakar vardı orda da:

Hep deriz ya, her zaman: Rızkı veren Allaktır; öyle de:
Açın hakkı yok mu tokun doyduğu rızktaki hissede?

Gerçi, lisânen değil; hâl'en cevap vardı anladım,sa,
Hep de, bu küçük çocuklar bu hâle dûçar; her nasılsa?

Biz titrerken, O; titremeyi yenmiş, belki, vakariyle
Azmetmiş; nafakasını temine, pâk alın teriyle! ..

Bir harçlık vereyim diye geçer insanın içinden ya! ...
Mümkün mü kabul ettirmek? Önünne serilse tüm dünya! ..

Eline alınca, verdiğini; tartı parası diye,
Karşılıksız bırakmaz, tartarak, verir sana hediye...

Bu sayede, ben de, yeniden kilomu anlamış oldum;
Rehavetle, kilo kazanıldığını kavramış oldum..

Mustafa Benkli

Bir Tesbih Dilekçe

Birisi Diyanet`in Mûnâcâtlar kitabında, birisi Ümraniye Belediyesinin şiir yarışmasında ve Şiir Sitemizde de kayda geçmiş, otuzu da doğrudan Sitemizde kaydolmuş, bu şekilde kayıt sayısı otuzüç olacak bu ürünümle ortaya çıkan (33) rakamı bana tesbihi tedâi ettirip, o da bana teslimiyeti hatırlattı ve bir teslimiyet dilekçesi adı aklıma geldi, ifadeye dökülürken otuzüçlük üç sıra halinde nazma sokmaya çalıştığım
`doksandokuz`luk üçlü dizi olan eserimin adı da böylec
`Bir Tesbih Dilekçe` olarak HUZUR`a çıktı efendim...

Ne olur Cehenneminde de olsam incitmezsin bilirim, sen bilirsin gelemem reddetme gel mutlak bana
Ateşinin hararetinden dona kaldığım, buzumu çözmeye ancak yettiği demde dokunmadan `nâr`a
Bularak her aşkta seni; serinleten gönlüne sığındım ateşten, aşkınla heran hazır oldum toprağa

Mustafa Benkli

Bizim Yöre

Bu yörenin toprağından yoğrulduım;
Varacağıım sonunda bu toprağa
Hiç bakmadan ne sola ne de sağa
Kaynaştığıım havasıyla soğrulduım! ...

Bir aklıma esti mi, doğrulduım,
Kargapazar'dan tâ Palandöken'e;
Tepelerden aşır terim dökene
Yetişirdi imdâdıma yoğurduım...

Doğusuna doğru kurulu Tortum;
Orasının havası pek sevâil,
Manzarası nefis olurduım mâil;
Kavlimde ben O'na Nihah diyordum...

Çocukken bir ağıt işitiyordum:
'Hapseyledi beni, yıkıla Nihah!
Penceresi yok ki, çıkah da bakah! '
Sebebini bilmeden ağlıyordum...

Geçtiğim her yeri Cennet bulurdum;
Unutamaz baharını bilenler:
Çevrilirdi güle bütün dikenler;
Çiçek kokan havasını solurdum...

Lezzetinden; yemesem de doyduğum
Güzün güzlük ekilirdi yörede;
Bostanında bulunurdu tere de,
Yar Göze'nin suyu ile yûduğum...

Ocağıını sönmüş gibi gördüğüm;
O bostanlar şimdi merâya dönmüş,
Bilmem ki kaç kişi sılâya dönmüş?
Gurbetini tâ içimde duyduğum...

Gidenlere burdan kopma diyordum;
Değer mi ki gurbet; sılaya, sanki?
Emânettir sana bu toprak, bil ki! ...
Diye bunu gizlice soruyordum...

Sanki 'eyvâh' çektiğini duyduğum,
Ervâhına derim ki: Çekme eyvâh! ...
Sonra nasıl kurulur viran Nihah! ...
Kurtuluşa dûa olur; umduğum...

Tâ, Keşmir'den Zigetvâr'a koştüğüm
Bu ülkenin bizde büyük hakkı var! ...
Türk'ün İki Cihânda da tahtı var! ...
Şâyet ruhsât alır ise Baş Tuğum! ...

Bu dûaya amin derken korktuğum:
Cihânlara hakim iken kavruılduk

Ve acı bir rüzgâr esti savrulduk! ...
Dilerim ki, toparlar bir Başbuğ'um! ...

Mustafa Benkli

Caîzi Güzel Szmş

Sağol Abiii Őiirinin kahramanının, başka bir vesileyle ele alınıp, o Şiirin devâmi bâbında mâruz kaldığı bir gadaba karşı hislerimizi ifadede (aslında sâdır olan) kem sözlerin; üstünde tefekkür edince güzel gönle (vâkıa da olsa; nefsimle birlikte) hoş gelmediği için Şiir adıyla birlikte seçilen bir kaç sözü değiştirdiğimiz üzerine bir arzı hal! ..

.....

.....

Güzelliği resmetmek, elbet, güzele değer;
Kötülüğü resmetmek, gönle kedermiş meğer!
Bir Şi`rimde birkaç söz, dersten çok, verdi keder;
Gönül ehli, yorumsuz, skta verdi değer! ..
Vâki oldu bunları, seğerek birer, birer
Kem sözlerin, gönüle, ters gelenini meğer;
Bize de vâcip oldu çıkartmak teker, teker! ...

Mustafa Benkli

Çekirdek

Her şeyin mebdê, miyârı vardır! ..
Ne, sinek devenin yükünü taşır,
Ne, deve bir sinek vasıtasıdır...
Her şeyin besbelli hikmeti vardır! ..

Bu hikmet bu fikrin çekirdeğidir...

Mustafa Benkli

Çekirdekten Bir Gülistan

Çekirdek mesâbesinde, kendimce, geniş mâna ihatalı dilimizin kelimedede mâna genişliğinden faydalanarak bir kaç mısırada özüyle takdim etme denemelerimin sonuncusunu 28.01.06 tarihli 'Kâfi' adıyla huzurlarınıza çıkardıktan sonra bir de beraber bir buket olarak arz edeyim dedim Efendim

Bir Buket

Tutam, tutam dermişim;
Birer, birer sermişim! ...

Sunmuşum teker, teker;
Buket olsun bu sefer:

Dost

İnlesem, imdât sağdırır,
Hayat ve nîmet yağdırır! ...

Yine `can` çırpınır, durur;
Hasretten yanar, kudurur! ...

Yüzüm yok; varam yanına,
Dilim yok; lâyıık, şanına! ...

İnîm, inîm inlerim; `âh`! ...
Allah! .. Yâ Allah! .. Yâ Allah! ...

Korku

Korku; acz eseri gelir bana,
Hep, buna dûçâr olmaktan korktum.

Korkuyla; ders verilir insana,
Utanç verilmemesinden korktum.

Zinâ, riyâ ve her kötü yana;
Bu yolla varılmasından korktum.

Ne yapsan; bulunur kılıf ona,
Âr, hayâ tükenmesinden korktum.

Hakk`tan korkmamak ta var; bak sana! ...
Hep bu münâfıklıktan korktum.

Allah`tan korkmak mı; korkum? Hâşâ! ...
Rabbimden utanmamaktan korktum...

Esprî O Ki!

Çok zârif ve nâhif bir edâda,
Menfiyle müsbeti tek aynada
Bezeyip meth ve edep tahtında
Takdimdeki tefekkür ânında;
Gördüğün o lâtif gariplikten
Kırılıp katılırsın gülmekten.

Çerçeve

Her bir şeyi çerçeveye koydurmaya alıştım;
Çerçeveyi çerçeveye sığdırmaya çalıştım,
Boşlukları zerre - zerre doldurmaya kalkıştım:
Ebatları çerçeveye uymayınca apıştım! ...

(Kılıfa uymayan ebatsız şey Çerçevedir)

Çekirdek

Her şeyin mebbeî, miyârı vardır! ..
Ne, sinek devenin yükünü taşır,
Ne, deve bir sinek vasıtasıdır...
Her şeyin besbelli hikmeti vardır! ..

Bu hikmet bu fikrin çekirdeğidir...

Kâfi

Bu cüceyi Devlerin
Gölgesinde görmeyçin;
Siz kâfisiniz ama,
Bir de, zirve insanla
Zirveden bakın bana! ...

Mustafa Benkli

Affet

göz kaptırdığım renkten, kulak verdiğim sestem
affet senden habersiz aldığım her nefestem

Necîp Fâzıl Kısakürek

Mustafa Benkli

Çerçeve

Her bir şeyi çerçeveye koydurmaya alıştım;
Çerçeveyi çerçeveye sığdırmaya çalıştım,
Boşlukları zerre zerre doldumaya kalkıştım:
Ebatları çerçeveye uymayınca apıştım! ...

(Kılıfa uymayan ebatsız şey Çerçevedir)

Mustafa Benkli

Çift Kalpli Er Olaydım

Yine hükmetti gönlüm, dedi ki, ben er olaydım;
Ravzâyı Mutahhâra Yolu`nda Kitmîr olaydım!
Makam-ı Müntehâ`da Nebî-i İmâm-ı zîşân
Sağında salâttaki ilk cemmaaten olaydım!

Yanında da o sâdık, O, Ebûbekir-i zîşân;
Mânayla, maddede tek, ruh olup huzura koşan,
Kalbiyle tek bir olup, gönlünde zikr ile coşan
Mevlâya kalbi açık, Rabitalı er olaydım!

Et ile tırnaktan da, öte, vuslata erişmiş,
Mânayla, maddede de, tek bir olmuş ve erimiş,
Birisi o ten kalbi, biri aşk ile doluşan,
Gönülü aşkla yanan, O çift kalpli er olaydım!

Çift kalpli bam başka şey, iki kalpli ise başka,
Gönlümde, bu çift kalple meftunu olduğum aşka
Ruhunda gönül kalbi, kafesinde pır pır coşan
Aşkıyla Rabbe eren, çift kalpli er ben olaydım!

Mustafa Benkli

Değil mi?

Bütün güzellikleriyle, kederleriyle koca bir yıl geçti gitti; büyük  mitlerimizle, tecellisine dua ve dileklerimizle gelen yeni yıl yeni güzelliğe ve gönüllerinize göre sevgiyle saadetlerle dolu yeni tecellilere vesile olsun. Aziz Gönül Dostlarım yeni yılınız hayırlı olsun...

Bunu vesile edip, bendeki, sizinle olan gönül dostluklarımla ön plana çıkan duygularımı paylaşmak üzere aşağıya aldığım manzum ifadeleri, okuyan siz Gönül Dostlarıma ithaf ediyorum. Her şey G nl n zce ola...

Bugün yeni YILBAŐI cümleye kutlu ola...
Ortak gönül birliği; ne mutluluk değil mi?

Kimimiz yerimizde, kimimiz çıkıp yola;
Mek nda farklıysak da, duamız bir değil mi?

Gâh, sabaha dek ayık, g h, erken yatan ola;
Bu güne başlarken de gönüller bir değil mi?

Geçen günler geçmiştir, onlara selam ola;
Her şeyiyle bizimdi geçen bir yıl değil mi?

Artık, onlar, ister zor; isterse var gün ola,
Hatıra defterine kayda değer değil mi?

Mümkün k  unutulmaz nice hatıra kala,
Kalbimizde bizimle yaşamalı değil mi?

Mutlak acı günler de mest günlerle kol kola
Nisyana uğramaya mahkûm günler değil mi?

Ben de sordum gönlüme; sizlerle bir an ola
Geçen gönül demleri hoş demlerdi değil mi?

Baki kalan dostluklar gönüle dola dola
Hayata hayat katan son teselli değil mi?

Kederler, çekişmeler nisy na d hil ola;
Gönülde aan g ller bize kala değil mi?

Mustafa Benkli

Dengi Dengine

*Bu; nefsime bir ihtârnâmedir!
Dedim Kendi Kendime*

Ne yapsan *alkış* varsa
*Alkış*ın mihengi ne
Sen biraz da eğilip
Baksan işin rengine

Bakarsın mihenk varsa
Uyarsın mihengine
Ozaman denge gelip
Uyar dengi dengine

Mustafa Benkli

Dilim - Lisânım Benim

Dilim hep, dilim-dilim; düşmem vehme yeîse,
Yazmayı zevk blirim, uyduruk olmaz ise! ...

Zannetmeyin, dilimde zerre fobim var benim;
Olsa-olsa, gönlümde, dile hobim var benim! ...

Lisânıma girmişse, uygunsa; sevinirim;
Bir kelime habisse, tiksindir, yerinirim! ...

Umman diyorsam eğer, umman gördüğüm için;
Deniz demişsem, meğer, mavi gördüğüm için! ..

Lâkin, kültürümdeki tek harfe olmam düşman;
Gerek Ecnebî, gerek, İslâmdan olsun mihmân! ...

Her bir kelime benim, toprağım kadar helâl;
Lisânım istikbâlim, Toprağım'sa istiklâl! ..

Solculuk her millette, milliyetçilikle eş;
Bizde de, ne hikmetse? Kelimeye tebelleş! ...

Bir kelimenin kaybı; kültürü, harsi ihlâl;
Her kelime kaybıyla bir gün gelir izmihlâl! ...

Bu kelimeler size neyi hatırlatıyor?
Ata'nın Nutuk'undan ne diye atılıyor? ...

Özümüzü mâzîden o mânâlarla aldık,
Düşman kesildik birden, bilmem, nasıl aldandık?

Bizi tarif eden o kelimeler yok olsa
O zaman derler ki, o, köksüzdür; ne de olsa! ...

İlmimiz, Hakk Din'imiz; mezceden dilimizdir! ...
Dile gelen hissimiz lisân kemâlimizdir! ...

Dilim; dînime ait kelimeleri hâmil! ...
Her ilime müsâit, tam bir lisân-ı kâmil! ...

Şimdi, beni ben eden; İslâm kokan ne varsa,
Hepsini kökten kesen teâmülde ne varsa?

Eğer devam ederse, kıyımla süren bu hâl;
Ya ânî bir uyanış, yoksa, yakın izmihlâl!

Ümitsizlik yok asla Türklüğün kanununda;
Varlığı müjde sana, Gençliğin hamurunda!

Mustafa Benkli

Dost

İnlesem, imdât sağdırır;
Hayat ve nîmet yağdırır! ...

Yine 'can' çırpırır, durur;
Hasretten yanar, kudurur! ...

Yüzüm yok; varam yanına,
Dilim yok; lâyıık, şanına! ...

İnîm, inîm inlerim; 'âh'! ...
Yâ Allah! .. Yâ Allah! .. Yâ Allah! ...

Mustafa Benkli

Dost Der Ki

Dost dedi ki edep yâhû ne sen kır ve ne sen kırıl
Gönüller Allah(CC) 'a açık ayna gibi pırıl pırıl
Bilemezsin bir kelime ne götürür ne getirir
Aç gönlünü yum gözünü ne sen darılt ne sen darıl

İnsan oğlu çalışmalı gece gündüz harıl harıl
Gör insana aslıolan hak hizmeti sen Hakka sarıl
Muhabbet başka aşk başka aşkı gönüller getirir
Muhabbeti aşka erdir vecdin sargısına sarıl

Varoluş asaletine bir ruhî düzen yakışır
Tevhîde giden yola harç sevgi ile îman taşır
Edep ise mutlak hakka teslim fikrini getirir
Fîili de fâili de Hakkın takdirine taşır

Bu dost sözlerinden sonra yokladım kendi ruhumu
Akıl yaşta değil başta sözü açtı vücûhumu
Gördüm ancak tek hakikat beni kendime getirir
Münzevî ruhumda bulmak Hakkıçün teveccühümü

Mustafa Benkli

Dost Sözü

Dost diyor ki dünyayı sen mahşer say göreceğın burda da vardır
Yaşamak mâsivâdan sıyrılıp İlâhî halvetgâhta karardır

Erit bir buz parçası hükmündeki kibri salâhla bul kendini
Hakk'la rabita kur hakikat makamında sağlamlıştır bendini

Kibrin hakikatten nisyânı buzun güneşten gafleti gibidir
Kalbî günahlar asıl suç olup, görünür kabahatden âdidir

Şer ve kötülükler kapatılmış bir odaya kapıcı kibirdir
Kibir dedikleri nesne hakikatten habersiz olmakla birdir

Allah aşkı sel olursa abesleri bir anda şilip süpürür
Aldanma nefsine insan nefsinden öldüğü kadar hayat bulur

Mustafa Benkli

Dört Mısrâlık Bir Hayat

Boş vakitlerim benim bütün vaktimi aldı
Geriye bomboş geçen koca bir hayat kaldı
Ne yaparım bilemem artık zaman daraldı
Dört mısırâlık bir hayat beni ummâna saldı.

Pendik, 11.11.07; 04:52

Mustafa Benkli

Duruş - Duramayış

*Bu; bugün, sizleri okurken sezdiğim *duruş*larınızın ilhamıdır, Dostlarım Gönül Doktorlarım*

Duruşlar var ya duruşlar
Haşyet taşıyan duruşlar
Tavrına dil yettiremem
Meftûn olduğum duruşlar

Sormayı bilmek duruştur
Durup dinlemek duruştur
Söylememeyi bilemem
Hakkı söylemek duruştur

Sözde duruş bir duruştur
Kurtuluş özde duruştur
Bütününü söyleyemem
Hakka duruş öz duruştur

Kötü duruşlar da vardır
Bunlar bambaşka ahvâldır
Bunlar duruştur diyemem
Bunlar duramayışlardır

Pendik; 15.01.06; 11:26

Mustafa Benkli

Emniyetin Meşâlesi Polis Teşkilâtımız

3-10 Nisan Polis Haftası Münasebetiyle Şerefli Türk Polisi Ve Bütün Emniyet Teşkilâtının Yüce Şahsi Mânevîsine İthâf Olunur

Emniyetin Meşâlesi Polis Teşkilâtımız

Bir emniyet meşâlesi
Bir ferâgat efsânesi
Teslimiyet nişânesi
Cesâret neşv ü nemâsı
Hidâyetler lâtifesi
Zâlimi yakar nefesi
Mazlûma dermândır sesi
Efelerinse efesi
Hiyerârşi hendesesi
Menzillerin mesâfesi
Bilinmez boş mu kesesi
Herdem beklenir neşesi
Kavgada sulh ateşesi
Sulh ve sükûn abîdesi
Gönül ehlinin gözdesi
Beşerin yiğit gövdesi
Ailesinin göresi
Herbirimizin her şeyi
Yüreğimin felsefesi
Ruhumuzun şeyhzâdesi
Erkeği gönül prensi
Gönlümüzün melikesi
Kadını hak prensesi
Herkeseye dosttur kisvesi
Mâvî beyazdır libâsi
Kaşın üstünde takkesi
Türk Polisi`nin portresi
Onun şahsî mânevîsi
Azîz ulvî şahsiyyesi
Devlet ruhunda hissesi
Güvenliğin şemsiyesi
Nefsinde kırmış hevesi
Mânâda yok vesvesesi
Gönlümün güven neşvesi
Emniyetimin gür sesi
Kandilimizin şûlesi
Dinle semâdaki sesi
Gönle koy Zât-ı Akdes`i
Sana lâyık hediyesi
Mübarek kandil gecesini
Hakkı tescil fezlekesi
Bize tebrik vesilesi...

Bu vesileyle Şerefli Türk Polisinin ve bütün emniyet mensuplarının mübarek Mevlit Kandillerini tebrik eder, her varlığını; yüzü suyu hürmetine yaratıldığı, Dünyâya

teşrihiyle bu geceyi ve bütün kâinatı şereflendiren, Kâinatın İftihâr Tablosu Yüce Peygamber-i zîsân Efendimiz(SAV) Hazretlerinin duâ ve şefâatiyle bu mübarek gecenin feyiz ve bereketinden istifade edecek güzel tecellilere mazhar olunması dilek ve saygılarımla....

Mustafa Benkli

Mustafa Benkli

Espri

Espri O Ki!

Çok zârif ve nâhif bir edâda,
Menfiyle müsbeti tek aynada
Bezeyip meth ve edep tahtında
Takdimdeki tefekkür ânında;

Gördüğün o lâtif gariplikten
Kırılıp katılırsın gülmekten.

Mustafa Benkli

Esrârla Nazîre

(Medeniyet, kültür, edebiyat dünyasında en köklü ve kadîm bir geçmiş ve irfan hayatına sahipken, sırf yeni nesillerimiz, bizim tarihi vebalimiz olarak, kültürün hayat damarları mesâbesindeki kökleri olan ve mânalarıyla nesillerden nesillere râbîta kurularak milletleri ebedileştiren kelimelerinin kırılıp, cemiyetin hafızasından kazınıp atılarak (Bu bağı sürdürmek için, başka hiç bir şey kalmasa da zengin kelime hazinesiyle irâdedilmiş, Cumhuriyetimizin de bizzat bânisi ATATÜRK`ün eseri olan, sırf bu NUTUK tek başına yeterdi, uyduruğa tercüme edilip, kelimeleri unuttuturulmasa idi...) , bu gün eski eserleri okuyup anlamamakta haklı ve öğrendiği Fransız kisveli `sel`li-`sal`lı uydurukçayı yegâne Türkçe sanıp histe müşterek olduğumuz ecdâdımızın eserlerini birlikte, ânında, mânasıyla idrâk edip içimize sindirmekten mahrum bıraktığımız güzîde genç nesillerimize, beni anlamasalar da, yine de hizmette son damla kanım helâl olsun diyerek tabîî lisanımla bir şeyler yazmaya çalıştım, ve düşündüm, doğrudan o eserlerden örnekler getireyim, yeni neslin seviyesinde yine de uydurukçaya kaçmadan açıklayayım (Bu uydurukça tâbirini TDK.`ya atfediyorum) , kendimce de yanı başında ya aynen, ya mânaca nazîre yazayım. Bu teslimiyetimle hoş görünuze sığırım) ...

Bu gün, kütüphanemdeki edebiyata dair bizim veya önceki nesillerin eserlerinden, devamlı okuma îtiyâdım veçhiyle, rast gele okuduğum, *Ötügen-Söğüt* Yayınlarından *Büyük Türk Klasikleri*`nin 7. cildinden (Esrar Dede Dîvânı`ndan) aldığım (1) numaralı `Gazel`i size seçtim:

Mefûlü Mefâîlün Mefûlü Mefâîlün
(- . . . - - - - . . - - -)

1. Yapmak da yapılmak da meyhanede kalmıştır
Asâr-ı imâret hep vîrânede kalmıştır
2. Girdâb-ı şuûr içre ser-geştedir âkiller
Âzâdeliğin zevki dîvânede kalmıştır
3. Sûfî arayıp gezme bîhûde mesâcidde
Feyzin eseri şimdi hum-hânede kalmıştır
4. Ol çeşm hamûş olmuş hem-sâye-i küfr-i zülf
İsâ bu gece güyâ büthânede kalmıştır
5. Da `vâsını terk etsin bülbülde fedâ yoktur
Bir nükteciği aşkın pervânede kalmıştır
6. Derd-i dilim arzettim güldü dedi ol kâfir
Nolmuş yine `Esrâra` efsânede kalmıştır

[Esrar Dede]

1. Yapmak da meyhanede kalmıştır, yapılmak da;
eski güzel îmâr edilmiş eserler, bugün virâne, harap halde kalmıştır
2. Başları dönüp duran Akıllı zâtlar şuûr girdâbına düşmüşler;
Hürriyet (Her şeyden kayıtsızlığın, âzâdeliğin) zevki ancak dîvânede (delide) kalmıştır...

3. Ey sofu, boş yere mescitde dolanıp durma;
Şimdi, feyîz eseri, ancak, meyhânedede kalmıştır (bulunabilir) ...
4. Zülfün(saçın) kara gölgesiyle birlikte o göz susmuş;
İsa Peygamber, sanki, puthanedede(Put evinde) kalmıştır...
5. Bülbülde canını göze alacak hâl yoktur, dâvasından vaz geçsin
Aşkın bir zerresi ancak ateşte yanamaya hazır pervânedede kalmıştır...
6. Gönlümün derdini söyleyince o kâfir dedi ki:
`Esrâr` a yine ne olmuş? Efsanelere takılıp kalmıştır [(masallar) anlatıyor]...

Bizden de, mekânı `meyhânededen`, `gönüle` tebdil ile mânada bir Nazîre

Mefûlü Mefâîlün Mef`ûlü Mefâîlün
(- . . - - - - . . - - -)

Gönlünce gönülleşmek pür ahtere kalmıştır.....(ahter:Baht)
Zûhûr-ı işâret hep efsâneye kalmıştır

Gel gör ki esâret mihrâbında gönül ehli
Dîvâne olup çıkmış gülhâneye kalmıştır

Boş yere yazıp çizme meclis-i mehâbette
San`at-ı zihâf şimdi erbâbına kalmıştır.....(zihâf:Arûzda bir kaide)

Firdevs mekân olmuş gönlüm erilen vuslatta
Mahbûb ile İsâ`dan âmâl-i hasâ kalmıştır

Sevdâsını reddetmiş gönlün vefa ahvâli
Pervâne misâlinden hâr âteşe kalmıştır

Gönlün dili ikrâren söyler ama heyhât ki
Hinzırla helâlleşmek Mustâfaya kalmıştır

[Mustafa Benkli]

Mustafa Benkli

Fatih Hazretleri'ne 554.Yıl Bir Istanbul Meşheri

'Melekler tesbihle yaşar Peygamberler tebliğle'
Nebîler de elbette kul - meleklerde de ruh var
Değil mi ki insan dahi tebliğ etsin tesbihle
Saadet zemini olsun sulh ve sükûnla edvar

Yunus gibi duyabilsem ılgıt-ılgıt anlatsam
Gözyaşlarımda damlatsam dinse içimin sesi
Kİelâmı nâmeğe katsam ritim olup da aksam
İçsem kalb-î mecrûhumla sadre şifâ nefesi

Tebliğ etmişse Peygamber Hadis emri muteber
Hadis emri makes buldu Istanbul fetholundu
Kimdir o Güzel Kumandan kimdir o muştulu er
Bir hadisi ezberlemek için mi zaptolundu

Gün Yirmidokuz Mayıs ki yıl bindörtüyüzelliüç
Bir milâdın kudret erki Hadîs-i Kutsî tebliğ
Her tebliğ alana rağmen fiîl-i duası güç
Fîlin asıl kendisi her ifadeden belîğ

Gün tamam fiîl müyesser ortada var bir eser
Eserin muhafazası farz-ı âyin ki mutlak
Buna lâyıq olmayanlar kahrolur bier-birer
Emanet ahdi çok azîm hulfeden olur helâk

O mukaddes mâbeddir ki o emri telmih eder
Onun kilidini açsan kalb kitliyse ne yazar
Bu emre gönül verenler gönüllere meyleder
Şahs-i Mânevî'ye tabi gayriden sarf-ı nazar

Tek kutsî mâbetle olmaz emaneti korumak
Ahde vefâdır biliniz bir selviye titremek
Keyfe meyyâl iş yaparsan ancak olursun hamak
Kutsî mabed idrâkiyse Istanbulu kül bilmek

Ne bir selviyi koruduk ne de bittik eridik
Betonlaştık kalbe kadar titreyen kalb kalmadı
Kültür çimentomuz ise CD'lerde abudik
Kalk ey Koca Hünkâr Fatih cumhurda baş kalmadı

Kutsî emânet Istanbul Şehr-i Azîz pek donuk
Topyekün ülkemi zahîr ekalliyet sindirmiş
Ankara'yı sis kaplamış hava raporu bozuk
Rabbim mazlumlara perde zâlîme yük bindirmiş

Ayaksız başsız 'etik'li ahlâk üzre gedikli
Demokrasiden özürlü azınlıkta sırf kendi
Azınlık hakkı korumak kendisine indeksli
Milletin değerlerinin hakkı pranga bendi

Baş lâzım Koca Hünkâr'ım başına koyalım tuğ
Yüreklerimiz ortada milletce muntazırız

Millet bütünüyle tek mil tek olsun bir SER BAŞBUĞ
Ölüp ölüp dirildik hep can havliyle hazırız

Milletin karar kıldığı ortak kararımızdır
İşimiz tefrika değil başörtüsü başbandı
Bunlar gönlümüzün rengi zülfümüz aynamızdır
Tefrikaya saplananlar yazık şeytana kandı

Ankara 29 Mayıs 2007

Mustafa Benkli

Feth-i MübînVesilesiyle *Istanbul'da Istanbul*

Bu gün *29 Mayıs*! Kâinatı ve üzerinde eşraf-ı mahlûkat olarak insanlığı O'nun yüzü suyu hürmetine yaratan Rabbimin Cihanlara rahmet olarak gönderdiği sevgili Habîbi, Kâinatın iftihâr Tablosu, sevgili Peygamber-i Zî-şân Efendimiz Muhammet Mustafa(SAV) Hazretleri'nin müjdelediği Hadîs-i Şerif beyânı *Feth-i Mübîn* olan İstanbul'un Fetih Yıldönümü vesilesiyle, İstanbul'u yaşayarak, İstanbul'da hissederek gözümdeki, Gönlümdeki İstanbul olarak dile getirdiğim *Istanbul'da Istanbul* şiirimi bu güzelim İstanbul'umuza ve gönlü İstanbul sevgisiyle meşbû İstanbul sevdâlılarına ithâf ediyorum!

Ben bu seneki İstanbul konulu şiir yarışmasına iştirâkte eklediğim şiirimi, İstanbul üzerine şiir yazmanın mahiyetine de, indimdeki ehemmiyetine binâen bir nebze temasla bir ön söz yazarak, o önsöz girişiyle takdim ettim... Gönül Dostlarımın şiirler güzelliğindeki gönüllerine saygıyla arz olunur...

O önsöz, bu seneki şiirlerde gördüğüm tarzda, alt alta, uzunlu kısalı, satır başları, mısra başı olmadığı için büyük küçük harf söz konusu olmadan sıralanan şekle uygun formedilince, gördüm ki bu tipe uygun bir sebest şiir formu arzetti ve hiç bir ilâve, eksiltme, çıkarma, yer, kelime değiştirme V.S. olmadan, bu Fetih yıldönümüne münhâsıran husûsi takdimimde, o şiir yarışmasından mülhem olan nesri-ön sözü- de şiir formunda takdim sadedinde, belki, ilk def'a; bu kabil, baştarafı serbest, devamı hece vezninde yeni bir formda sunulmuş olarak şiirim İstanbul'un mâzisini, hâl'ini ve müjdelenen istikbâlini ele alan ihatalı mahiyetiyle, bir gönül rabitası hissiyatı olarak hissiyâtınıza arz olunur efendim.

Istanbul'da Istanbul

Resim bir varlığın
cansız fiziğini
renkli
veya renksiz çizerek
veya
kopyalayarak
tabetmektir;
san'atkârı onda
ruh da
ifade edebilir...

Şiir fiziği,
ruhu, canı, canlılığı,
hareketi,
rengiyle, tadıyla, tuzuyla
hülyâ, müşâhede ve mânâ hayatietinde
onu içe indirecek
kelimelerde
neşv-ü nemâ ettirerek
sözde,
ifadede resmetmektir...

Her şey resmedilebilir

ama
İstanbul başka...

İstanbul'da
lâhutî bir cihet var.
O'nu
Cenâb-ı Hakkın;
kâinatı yüzü suyu hürmetine yaratıp,
Habibim diye ismini
İsmi ile kaydettiği
sevgili Nebî'i methetmiş...
Nasıl ki
o Resul'ü resmetmek
hakkıyla
mümkün değilse,
bu sır cihetiyle
İstanbul'u
resmetmek de belki
şurdan-burdan fotoğraflamak
gibi olabilir...
Yoksa
bir şiirin hacmine sığdırmak ne mümkün...
Ya bir roman yazıp,
kelimeleri
alt-alta
şiir formatında sıralayacaksınız,
ya da,
size verilen kelime hacmi içerisinde kalıp
o kadarıyla iktifa edeceksiniz...
Ben bu hale kendimi
baştan mahkûm hissettim...

Her gönülde
bir İstanbul olup,
İstanbul'da
bütün gönüller yer bulduğu;
kendisi Marmara'nın,
Boğaz'ın sularından,
güneşin ışığı konakların, sarayların camlarından
içeri daldığı aynalardan
tekrar camlara,
sulara
çeşit, çeşit birbirinden güzel semt,
yapı, veçhe
ve manzaralarla envâî
güzellikleriyle
akseden İstanbul'da
İstanbul kere İstanbul'un
hepsi
birbirinden güzel,
her semt de,
her semtten güzelse,

o zaman,
"İstanbul İstanbul'da İstanbul'dan da güzel"
demek geldi içimden
ve şiirin adı

"İstanbul'da İstanbul"

oldu! ***

İstanbul İstanbul'da İstanbul'dan da güzel
Bir haliyle lâhutî bir haliyle lem-yezel

Hadisî müjde ile bize emanet şehir
Kendisi Şehr-i Aziz bağrında Aziz Nehir

Boğaz'da İki Yaka temeli Yedi Tepe
Şimdi tepeler artık belki oldu kırk tepe

Sultanahmet ilk tepe Pendik'te Tavşan Tepe
Fikirtepe Gültepe Setüstü de bir tepe

Sahillerle tepeler Aziz Şehre mertebe
Yeter ki kullanmasak yerleşip tepe-tepe

Bindokuzyüzellibeş benim milâdım Şehir
Zağgi'mden yüksek tahsil için muradım Şehir

Haydarpaşa son durak vapursa ilk bineğim
İstanbul'a dair ilk hatıram diyeceğim

Ya gemiyle kol atan o kuşların ahengi
O kuşlar martıların edindiğim ilk bilgi

Değil Anadolu'ma Cihan'a medeniyet
Neşretmiş asırlarca şahittir beşeriyet

Havası ilham verir coğrafyası coşturur
Asâr-ı atikası tarih dolu bir gurur

Vakarı İstanbul'un veçhesinden okunur
Hatırasına zede ciğerime dokunur

Zeminler derin-derin medeniyet gizlemiş
Sahiller engin-engin gemileri gözlemiş

Kızkulesi Kıztaşı efsane hatırası
Ayasofya Fetihle bir ecdat muhtırası

Bu şehirde yaşamak vecdî bir gönül ister
Hatırası emanet mukaddes zemin yer-yer

Camiler kubbe-kubbe şehrin İslâm mührüdür

Çeşmeler sebil-sebil Türk'ün vakıf ruhudur

Istanbul'u resmetmek lâzım mânâ diliyle
Kur'andan mânâlanmış İstanbul Türkçesi'yle

Hüdâî Hazretleri Yûşâ Hazretleriyle
Yahya Efendi'nin de ruhanî cihetiyle

Boğazın karşılıklı her iki yakasında
Şehrin emniyetidir mânâ tabakasında

Tarihin öncesinden süregelen mânâda
Nice emanetler var mânevî manzarada

Zeyrek'te zevk-i selîm mânâ madde bütünü
Patrikhane Fener'de korur mânâ büstünü

Eyüp Sultan neşretmiş mânevî iklimini
Cibâlî Balat'a dek semte vermiş ismini

Sümbülzâde Nebî'in hatırasıyla dimdik
Uğrarım zaman-zaman uzak olsa da Pendik

Erbâbının ciltlerle eserinde kök salan
Saygıyla söz ettiğim beni aşar bu alan

Istanbul her cihetle yaşanır canlı lezîz
Boğaz bir başka âlem bir adı Nehr-i Aziz

Neresinden bakarsan şiir olan bu şehir
Kabiliyetim yokken beni de etti şair

Kâh Boğaz'da kayıkta kürek çektim çağladım
Kâh Haliç kenarında için-için ağladım

Yüreğini hoplatıp dilletip konuşturur
Ağlatır da dindirir huzura kavuşturur

Semt-semt salar insana binbir hülyâ farklıca
Hülyâlı sabahların ülkesidir Kanlıca

Dünyaları sîneye toplayan bir Çamlıca
Seyreletir Boğaz'ı bir uçtan öbür uca

Geçmişin tedâisi hüznün vermiyor bize
O güzellikler bugün ümittir gönlümüze

Altın Boynuz'u bugün gümüşe çevrilse de
Hep arz-ı endâm eder yeni bir elbisede

Cetvel-i sîm bildiğin Kâğıthâne deresi

Bugün çağlamasa da açılmış penceresi

Asırlardan derlenmiş bir terkip ve bir vakar
Kalmasını bilen ruh hâlâ bugüne kadar

Istanbul İstanbul'dur O hep başımıza taç
Toku onda sermesttir yoksulunca ihtiyaç

Bu yönünü düzenler biyolojik olgular
Kültürüne meftûnum bende büyük hakkı var

Küllüğünün yerinde şimdi yeller de esse
Çınaraltı yine de ilhâm verir o hisse

Kadıköy hattındaki gece onbir vapuru
Kültür hamûlesiyle İstanbul'un gururu

Tarihî zevâtıyla bir ulvî mektep idi
Bu kültürle beslenmek ne ulvî edep idi

Sonunda biri kalan Hamidîye ismiyle
Yandan çarklı vapurdu edindiğim bilgiyle

Istanbul İstanbul'un Türkçesi kadar güzel
Şarkılarda yaşanmış ağıtı olmuş gazel

Taşına Acem mülkü fedâda nezîr şehir
Lâl olanın dilini çözmede nâzır şehir

Gerek aşkla meşk eden gerek talihe küsen
Nice gönül ehline âlem-i ab eyleten

Gâhî iç isyanlarla ağız tadı bozdurup
Gâh Leb-i Deryasında sahilhâne kurdurup

En apaş çevrede de asaletle ebedî
Der-saâdet'in mesut insanında edebî

Miras devraldığımız füsûn şehir İstanbul
Seninle efsunludur seni tadan her bir kul

Sen Rabbin san'atıyla şaheserliğin gibi
Her şeyin ve herkesin sende tüten terkibi

Kimisi balkonunda kederini demleyip
Kimisi gözü yumuk İstanbul'u dinleyip

Kimi ruhu eritip kalıpta dondurulmuş
Sonra İstanbul diye toprağa kondurulmuş

Kimisi her şeyini senden yadigâr bilen
İstanbul tiryâkisi mecnunlarla dolu sen

Beyefendiyle Türk'sün Hanfendiyle Osmanlı
Sen bir ilâhî sırsın Rabbimden anlı şanlı

Tatlı su frenkleri kılavuzluk ederken
Mehtâbı incitmeyen o ince ruhlu erkân

Havasını tadarak o günün Haliç'inin
Coşardı mehtabında canım Boğaziçi'nin

Kimi mehtaba çıkar her gece Heybeli'de
Kimi göz yaşı dinmez gezerdi yalnız Dil'de

Gül şehri gül İstanbul gönüllerde destânsın
Lâle devri yaşamış şûh ruhunla mestânsın

Bu gün de Millet senin emrine âmâdedir
Vatanına hizmette yine de en öndedir

Umutsuz olmak muhal İstanbul için mutlak
Güzel tecelliler hep var olacak muhakkak

Sen artık konferanslar sempozyumlar şehrisin
Kültür diyalogunun çağlayan bir nehrisin

Sekizler olgusunun yerleştiği baş şehir
İslâm konferansının miftâhı mümtâz şehir

Avrupa'dan Asya'ya gönül rabitasıyla
Kültürden fuarlara zemin haritasıyla

Tüp Geçidi'ne antak Frenk ve Japon'uyla
Dünya raptedilecek sana Demiryolu'yla

Yirmibirinci asrın madde mesâbesinde
Ruh ve madde terkibi kemâl hendesinde

Istanbul ah İstanbul her şeyin bana makbul
Ya Zağgi'me at ya da toprağım ol İstanbul
Ve aziz Milletimde ebedî kal İstanbul!

Pendik, 17.04.06

Mustafa Benkli

Gel Ey Gül - i Rânâ

Geçmişimizle ilişiği kesmemek, onları okumak, okuyarak daha da tanımak, bilmek en güzel saadet tadlarımdan.. Şiir âlemimizde de eskilerin, yeniler kadar tadı var bende.. Onlara nazîre de ayrı zevk!

Bu şiir Fikret'ten bir Nezîr'e:

Sen kim gelesin meclise bir yer mi bulunmaz?
Baş üzre yerin var!
Gül goncesinin kûşe-i destâr senindir;
Gel ey gül-i rânâ!

Mef'ûlü / mefâîlü / mefâîlü / feûlün.....(Arûzla bir 'müstezât')
(- - .) / (. - -.) / (. - -.) / (. - -)(Bir uzun, bir kısa mısra)

Mef'ûlü / feûlün
(- - .) / (. - -)

Bu şiir de benden bir nazîre:

Sen gelirsin de meclisimize mümkün mü bir yer olmaya?
Başımızın üstünde bir yer ara!
Gül goncalarının yerleştirildiği mûtenâ masaya;
Arz-ı endâm et, gel ey gül-i râna!

Mustafa BENKLİ

(Hece ile bir müstezât)

Mustafa Benkli

Gönle Düşen Ses

Gönlüme düştüğün ânı bir dinle
Visâle erdiğim ândı seninle
Gözünde yanan o sihrî sevgiyi
Dinledim kalbinden enînlerinle

İnleyen bu kalbim diner sesinle
Hârlanır ciğerim lâv nefesinle
Dinlerken kalbinden kopan ezgiyi
Yükselir ateşim kalbden teshinle

Vatanın kalbinin attığı yerde
Bu ritim duyulur hep perde perde
Vatan sevgisinin ateşi böyle
Korlanır bu hisle yanan ciğerde

Mustafa Benkli

Gönle gelen İhtâr

Derviş diyor ki sırren:

Nedir bu mâhir ellere ayak
Nedir bu mahfî dillere dudak
Şu âlem ki bize seyrân-gâhdır
Gözünü aç bir şu âleme bak.

İhtâr edildi hemen:

Ustanın yanında elini tut
Alîmin yanında dilini tut
Ki elin gönlün yaralanmasın
Veli huzurunda kalbini tut.

Pendik; 08.09.06

Mustafa Benkli

Gönül Doktorları

Kürsüden insan gönlüne inmesini bilen, gönül sarrafı bir zat, zarif bir uslûpla hitaben: 'Gönül doktorları' ithafıyla kalplere merdiven kurmuştu... Gönlümü tiril tiril eden bu ithaf beni gönüllerle rabitalı, gönüllere hitap eden o zümreye yöneltti ki o zümre şairlerdir; bunu size ithafen içimde kurduğum kurgumu dile getireyim dedim; Adı da 'Gönül Doktorları' olsun.

.....

Kürsüden gönüllere bu zarif seslenişten
Dupduru bir yöneliş bu gönlümü çevirdi...
Şairâne bir ruhla tâ kalbimin içinden
Siz; şu şiir dostları gönlümden geçiverdi;
Bu ruhtaki incelik ruhumu sardı birden!

Aranızda beni de barındıran dostlarım
Bilin; günlerim değil, gecelerim de dolu;
Yaramın merhemine; arar, sizde rastlarım!
Gönülleriniz ılık meltem yeliyle dolu;
Gönül almayı bilen benim güzel dostlarım...

Sevgisi merhametle yoğrulup gönül yuyan,
O, gönülden gönüle meltem esintisinden
Gönüllere serinlik, yaraya şifa yayan
Ruh sızdığı sezilir sizin kaleminizden...
Bu ruha saygı duyar anlayan anlamayan!

İşte ben bu minnetle katıldım aranıza;
Yarama neşter olur her gün kalemleriniz,
O neşterin darbesi şifadır yaramıza;
Kürsüdenki ithafa en lâyük sizlersiniz
Bu gönül doktorluğu lâyıktır nâmınıza...

Ey gönlümün doktoru şairler, şâireler
Siz gönül kırmazsınız; iki cihan bir olsa! ..
Olsa ki duyasınız, birinizden birşeyler;
Değer mi üstlemeye? meğer ki aslı olsa!
Siz; ey, kavgadan ari ve münteha değerler...

Ben bu hislerle dolu, sımsıcak selamlarla
Selamlarım sizleri; siz ey, gönül erleri!
Cemiyette yeriniz ölçülmez makamlarla..
Gönle zeval gelirse çıkarsınız ileri...
Yeriniz kazanılmış ruhî imtihanlarla!

.....

Selâm, sevgi ve sagılarımla... Gönlümün doktoru, ruhumun ilham preileri...

Mustafa Benkli

Gönül Dostu Gözetir

Gönül halvet için dostu gözetir;
Dostu dosttan bilip öğrenmek de var!
Meşki dostta bulup, irfan üretilip,
Anlar; sükûnet dost nefesinde var!

Bir gönül ehlinin gönlüne gir bak,
Hikmet üzre gönle bin kapı açar!
Bir Hazreti Kenan Rifâî el-hak;
Gönüllere nice kapılar açar:

Kuyucunun her bir kazma vuruşu
Kuyudan çıkacak suya yol açar...
Kuvvetin mat ve mağlûp oluşu
Zevâle bakışa basîret saçar!

Mutlak vuslat olan nîmet mânâda
Elbet zahmet olmaz; etrafa saçar,
Bîhaberi körebe kıldığı nâmda
Îlâhî emanet Rabbine bakar...

Gün olur içimiz neşveyle dolar,
Gün gelir ki gönül ateşle yanar;
Sonunda varılan nokta vuslattır,
Gönül bu; kuş gibi her dala konar...

Mustafa Benkli

Gönülden Yalvarış

Bu gönül dara düşer, Gönül Ehli'ne varır,
Orada sükûn bulur ve Rabbine yalvarır:

Yâ rabbim bu gönlüme sürûr ver inşirah ver;
Elime zehir değil, yalvarırım tiryâk ver! ..

Hod - gâm olan gönüller gönül kırmada yektâ;
Şair; gönül doktoru, o şifadır her vakta! ..

Ey gönül doktorları! Siz olmasanız, derim:
Ben bu koca alemde tek başıma neylerim?

Geceleri, sabaha kurulu beklerken ben:
Gönlünüzü ararım, bu gönlüm daralırken! ...

Gönülden her gönüle, ben bir akış ararım
En gencinden, yaşlıya, Ey gönül doktorlarım! ..

Bu akışı ömrümce dem dem aradım durdum;
Gönül diline sahip şair ruhunda buldum

Mustafa Benkli

GÜL Ve SU

Fâni hayâtın ber-hayâtı Gül ve su
Melodisi oluşur sûzinak gamda
İç mûsikîsiyle dil-şâddır bârânsu
İtminan bularak lâhutî makamda

Bir 'mim' bir 'ha' bir 'mim' ve bir 'dal' gül dalı
Su Gülü pâk eyler Bismillah gül suyu
Yayarak gönlü gül dalına mânâlı
Yuyarken 'Gül ve gül dalını' gülsuyu

Gül nîmet dal hayât ve âb-ı hayât su
Hayâtâtardır dal Muhammet Mustafa(S:A:V) 'lı
Gül dal ve su gönül bağında bengisu
Hayât sular nîmet-i güli ve dalı

Gül su ile meşbû ve sırlı sıklam su
Su gül râyihâlarıyla damla damla
Her damla bir hayât ve çise çise su
Hayâta hayât katar Ulvî Makamla

Mustafa Benkli

Gülistana Zer'ettiğimiz Zere'ye

Hüznün gölgesinde ölüm hikâyesi üzere
"Güler Zere'yi kaybettik" serlevhası altında
Şu elleri taraklanmış mütebessim bir çehre
Sindirip içerisine hüznünü sere sere
Düşündürtüp kerre kerre ömrünün baharında
Yüreğime zerre zerre düşüverdiydi Zere
Tebessümüyle ıztırab hazzı salıp bizlere
O meşbû çehrede neler ve neler anlatmada
Ömrün geri mevsimleri kalsa da ötelere
Yaşanacak mevsim mevsim kader ilmine göre
Elbet yazı da var ömrün sonbahar ve kışı da

Biraz düşünürseniz ey fâil-i zivâne
Mâsum hiçbir şey kalmadı paylaşmadık ortada
Bir iç muhasebesini yapmayı düşünsene
Harf harfine bir olmanın yolu varsa desene
Mutlak tek bir yolu vardır o da ancak takvada
Bu vâdide tefekkürsüz kalınsa siddîn sene
Şekilsiz mahlûk dışında sığılmaz bir desene
Ebedî bir nâsipsizlik tarh olur o hayâta
Baksana irâde dışı gelişen bu düzene
Her şey Zât'ında hallolup kalmıyor irâdene
El-hâk o Mutlak İrâde Mutlak Zât'ın katında

O Mutlak Zât sana hayât ile vermiş irâde
Ezel-ebed Zât'ındadır belirlenmiş rotada
Ancak cüz'î irâdeyle ne düşmüşse bir ferde
Tasarruf eder İlâhî Kanun çerçevesinde
Hayâtın ezel ve ebed elverdiği noktada
Sen ancak sana düşeni hakkıyla sâyetmede
Açılacaktır önüne mevsimler perde perde
Önü sonu sence meçhûl bu İlâhî programda
Keşkeye hâcet kalmadan kullandığın irâde
Tasarrufunda "kaderin olacak" bâdirede
Ola ki bahar halk ola karakış ortasında

Bu hüznü yansıtan yüzün çizilen bu minvâlde
İzâfî cezâsı îdâm olsaydı da infazda
Ha kanser ha ipe çekme fark etmez bu ahvâlde
Sabrın ve sıdkın eseri tebşirdir gül çehrede
Tebessümle zuhûr eden gül be gül nokta nokta
Güler güler güller açsın güldükçe her gamzede
Aynıyle mâ'kes bulmaya Hazreti Peygamber(SAV) 'de
Zer'edilip Zere hâk'e bittiği her goncada
Mevsimler yaz sonbahar kış Zere Sâfâ-Merve'de
Ferlenerek çilelerin gülleştiği zirvede
Sâfâ estirsin bu demde gönüldeki loncada

Pendik; 07.05.2010

Mustafa Benkli

Hân-ı Hânân

Hân-ı Hânân virdi ile geçti beyhûde ömür
Olur muymuş Yektâ'sız vird ferdâya bakan umur

Pendik; 27 Ağustos 2006

Mustafa Benkli

Han

Diyorsun ki mal istersen işte hamam işte hân
Neyleyim ben bende de var hem bî-bedel hânümân

Mustafa Benkli

Hatıralarımla Benim İstanbulum

Bir rüya idin sen Anadolu'nda
Peri Padişahı Ülkesi gibi;
Kavuşma hayali umut ufkunda
Bir gün gerçekleşti keramet gibi,
Gerçi rüyâ bitti; seni buldum da! ..

Hadis müjdesinden hakikat oldun;
Rüyalar da sende hakikat imiş! ..
Bende hayalden çok saadet oldun;
sende çileler de saadet imiş,
Sen ki kaderimde beynime doldun! ..

Zağgım; Yurdum'un tâ öbür ucunda! ..
Orda doğmuş seni hayal etmişim.
Kargapazarı'nda seni anıp da
tahsil tarikiyle sana ermişim! ..
Sende hayat buldum yolun sonunda...

Mustafa Benkli

Hayat - Gençlik Ve Fenâ

Hayat bir emanettir sadâkat göstererek
Korumak bir nîmettir mukaddes bilmek gerek
Bu nîmetin lezzeti gençlik tahsisindedir
Gençlik bir ihtişâmdır iyi kullanmak gerek

Şan ve şöhret lezzetin lezzetidir ki mîrim
Şaltanatla kudretin illetidir bilirim
İtidâl denen devâ müşhil kertesindedir
Şâyet ittidâl bulup kırılırsa kibirim

Ha yitmiş ha da gitmiş fark etmez artık bana
'Üç' artı bir de 'yetmiş' atılır mı yabana
İnsanlığın İftihâr Tablosu bahsindedir
'Altmışüç' takdir olmuş gerisi fenâ câna

Pendik, 3.06.06

Mustafa Benkli

Hayat ve Hikmet

Hayatın gayesi ne
Bir güzel düşünsene
Doğup yaşayıp ölme
Hikmeti ne desene

Fevk-al varlık bir insan
Olsun hâk ile yeksân
Hikmetini bilmeme
Akıla verir noksan

Bunun evveli ki var
Elbet ahireti var
Hikmeti böyle bilme
Fikre hakikat katar

Hakikat varoluştur
Varedeni buluştur
Bu hikmeti fikretme
Ebedî kurtuluştur

Varlık bak işte kendin
Şan şöhret kudret edin
Tatminiyle didinme
Olamaz ya ümidin

Sermayem düşünmemdir
Servetim fikretmemdir
Fikrim güzel düşünme
Allah(CC) `a şükretmemdir.

Mustafa Benkli

Hayat Ve Mânâ

O olmasaydı âlem bulmazdı hayât ve mânâ
Lütf-i İlâhın sevgi timsâli o Gül-i Rânâ
Yaratman için benî âdemi ne ulvî sebep
Resûlullâhın kevnî vasfıyla hâyâ ve edep
Rahmetullâhın olarak doğan İki Cihân'a

Adı adınla yazılı olan hüccet Muhammet(SAV)
Ve âlemlere rahmet kıldığın o gülden demet
Ezel-ebedsin lâkîn Onunla Seni tanıttın
Kevnden zerreye nasiplenilen rahmet yarattın
Bu azîmeyi idrâkten ârî kılma yâ medet

Ey Yüce Rabbîm programında varmışım ben de
Olmasam hâşâ ot da olurum hatta diken de
Taş da olsaydım Sana hamdolsun hem insanım yâ
Şükrü ödenmez sonsuz keremin hayat ve ihyâ
Diken de olsam seni bulurdum dalın gülünde

Hüccetten seni bilememenin nasipsizliği
Bir âdilik ki tek fârikası beşeriliği
Eşraf mahlûkat diye yarattın ne büyük nîmet
İmtihân için serbest bıraktın İlâhî hikmet
Kur'an ilmiyle ilm-el îmâna ilmin tebliği

Bütün mevcûdât sevk-i İlâhî Hakkı söylüyor
Hakk'ın yolunda hakkı görerek hakça yürüyor
Sense ey insan Hakk'a muhatap akla sahipken
Kemâl ilmini Kant'da ararsın Kur'ân dururken
Seni illâ Marks ve Safestien mi büyülüyor

Olsun lâkin bak bu hürriyeti seninle her fert
Mutlak solusun sırf senin kadar tadarak fert-fert
O hayatını sen hayatını yaşayın mutlak
Demokrasi bu haysiyettedir paydalar ortak
Aynı vatanda ne bu sen ve ben ne de kin nefret

Âleme ibret hakikatleri deşifre etmiş
Bak Resûlullah delillerini ilmen iletmiş
İlminde asla ne bir eksik var ne de bir sapma
Sakin ola ki hakikat varken bâtıla tapma
Akli olana değil kâinat bir zerre yetmiş

Her zerre bir söz her dal kelime ağaç ve yaprak
Devâsâ kitap oku bak ne der hayâtdâr toprak
Ve bir tercüme kelâm ilmiyle Kur'ân-ı Kerîm
Bir kısmı teslim bir kısmınınsa beyninde devrim
Sen mi yaptın ki devireceksin cehle saparak

Senin aklının işi mi ki bir zerreyi yapmak
Sonra da akıl işi midir bu zerreye tapmak
Kendi kendini sen mi yaptın ki ne tuhaf meyil
Aklıninkine bakarsın seni yapana değil

Ve hayatının akışı olur hep allak bullak

Bir seninkisi olsa gam değil bütün cemiyet
Kapkaranlık bir taassup üzre çeker eziyet
Sırf sen ne dersen odur muhakkak doğru olanı
Her bir ağıza sen vereceksin her sloganı
İnsan Hakları bu mu ve bu mu hak ve hamiyet

Heyhât bir Yüce Kat'ta sahîb-i salahiyet zât
Ne hak hukuka ne hakka bakar nefsiyle bizzat
Yetmiş milyonu bir hiç sayarak kin ve nefreti
Rehber ederek ortak edip şer muhalefeti
Millete karşı harb açmış sanki nefsi mârûzât

Ormanı kestin târûmâr olmuş çırılçıplakken
Bir zelzelede ortada kalmış sırlıklamken
Yoktan var eden Rabb'i görmezsen ne göreceksin
Bil ki açılan bir çukura da sen gireceksin
Hakk'ı bulursan kurtulacaksın çıldırarakken

Gel bir olalım birden geldik hep ve döneceğiz
Neticede bir kader formunda hep öleceğiz
İdrâk edilip anlaşılmazsa olur öksüzlük
Ki bu ölümden programlanmış o ölümsüzlük
O ölüme biz ilmen varınca ölmeyeceğiz

İşte bu hikmet mânâ dilinde olursa maya
Kalplerimizde sebep olursa mâkes bulmaya
Bu maya ile hakikatleri ilmen idrâkle
İlm disiplini olan ahlâkî bir iksir ile
O mânâda nâs bulur gerçek bir hayat ve mânâ

Pendik; 23.03.2008

Hasetsiz, kinsiz, garazsız, savaşız sevgi ve dostluğa açık, çağlayan gönüllerle
muhabbet yaşayacağınız dostluklar içinde, nice güzel senelere saadete erişme ve
sevgiyle yaşama dilek, sevgi, muhabbet ve sayılarımla...
M.B.

Mustafa Benkli

Hızır 'Tay'ım

Gönlümün Sultanı sevgili Gönül Dostlarım, Gönül Doktorlarım benim; tâ derinlerine sızmasına vesile olduğunuz şifâ ve neşveyle size kaptırdığım gönlümden, içimden geldiği gibi sizlere hitâp ettim, aynen hayatımın neşvesi olan torunlarım; Nur`um, Elif`im, Ahmet`im, Şeyvâl`ime olduğu gibi... Dilime gelen her kelimenin değer taşıyanı gönüllerinizden okuduğum size ait olanları; yanlışları ve kıymete haîz olmayanları da benim ahvâlim.. Size minnet ve şükranlar, gönül dolusu sevgiler ve duâlar...

Bu arada, benim bir âlemim var, onu ihmâl ettim; zansız izân, Karakış zülmünde de hüzensüz hazan, keşmekeşte dahi istihsân yaşanan, yaşatılan bir âlem; asra merdiven dayayan hayatımdaki o alemde bu gün kitaplarımdan bir Sâmiha Ayverdi çıktı karşıma `İstanbul Geceleri`yle:

Ağlarım yana yana
Derdini söyle bana
Hem sana kul olayım
Hem seni yaratana

Değişini gönlüme düşürerek....

Derken, tâ asırlar öncesinden gencecik hüviyetiyle Dede efendi, Gül Devri mahbuplarından Nedîm-i Mutrîb-i Şeydâ`ya oradan aşk ve gönül âleminden, âşık Veysellere, Yunuslara ve beride İhvân-ı Âlem Ervâhî`ndan Şeyhûl İslâm Yahyâ Efendilere daha ötelere de Veysel Karânîlere kadar kaydı gönül, O`nun gönlünün yanıp kavrulduğunun nûrunu görünce o nûrun ateşsiyle ben de yansam o yangınla; O Gül sembolünün alev alev âl renginin çizgiye resme, tasvire sığmayan ve ifadenin kâfi gelmediği mahviyatımdan bir kıvranmayla ben de o renge gelinceye kadar kor olsam diye yanmaya soyunmuştum ki ayaklarımın üstüne düştüm ve uyandım; birden, kendimi, Zağgi`min; başta söz ettiğim, o, zansız istihsân âleminin hayatımdaki parçası içinden bir hatıra olarak, ruhu ervağa karışmış `Tay`ımı okşarken buldum ve onun, yaşadığım şu hatırasıyla bu şiir çıktı içimden:

Hızır Tay

Bazen bilmem ki niye?
İnsanlar birbirine
Hayvan, tosun, tay diye
Küfür ederler güyâ
Cehlî mahiyyetiyle! ...

Bir tayım vardı benim;
Üçünde binmiş idim! ...
Çayı geçiyor idim,
Ne yaptım sa sektirdim
TAY nedir? Orda bildim:

Ayağım da üzen gi;
Gözleri ateş rengi,
Bilmem ki bulup, hangi
Hissiyle denge dengi?
Ağzında da üşengi...

Ezeceğini sezmiş,

Ne yapacaksa bilmiş,
Sağ ön ayak direnmiş,
Sol sağrı yara gelmiş,
üstüme devrilmemiş...

Ters tarafa devrilmiş,
Yenini yara vermiş,
Zerremi incitmemiş,
Üzengiye çevirmiş,
Ağızıyla çekivermiş...

Kendimi çayda buldum;
Islandım ve yağrulduam,
Hikmet ile doğruldum:
`Tay`a `hayvan` diyordum;
`TAY`ımı HIZIR buldum...

Pendik; 03.02.06; 03.30...

Mustafa Benkli

Hiç Dost Harcanır mı?

Paraya bir değer veren kişiye
Dostlar sorar durur: Bu sevgin niye?
- Değersize muhtaç olmayım diye!
Bu söz ordan kaldı bana hediye.

Baktım her dost denen dost değil gibi!
Nice dost var dostun tipik garibi;
Para dostuna dost dendiği gibi,
Paradoks yapmış bu sözün sahibi.

Bir şeyi harcayan; dost olur mu hiç?
O şeyi hep sana, sen menfaat biç;
O şeyin, sana dost oluşu hariç,
Senden o şeye dost olunur mu hiç?

Dostlar dostlarına ses çıkarmazlar.
Bunu anlayamaz ki o aymazlar;
Sömürürler bire, hiç de doymazlar,
Kendileri yere göğe sığmazlar!

Neticede bir kaç metre arsası
Varlığının Dünya'daki parsası;
Ahirette yok bunun piyasası.
Kalan dostlaradır O'nun tasası.

Mustafa Benkli

Himmet Hikmeti

***Öğretmenler Günü Vesilesiyle

Teknolojinin en yüksek seviyede inkişaf ettiği asrımızda, bu derece gelişen masum teknolojiye paralel olarak zirve yapan anarşi ve terörün meşum ruhunun iğrenç ve korkunç aletlerini elinde tutan şer kuvvetlerin kendi menfur emelleri, nefisleri, hırsları, kin ve ihtirasları, sadistçe duyguları, çirkin arzuları, şehvetleri uğruna icat ettikleri envaî kılık ve maske altında desiselerle işlenen ve giderek şiddetinin-tesirinin artırılıp, azdırıldığı zulüm, işkence, terör ve anarşiyle ezilenlerin ayyûka çıkan inilti, figan ve avâzının kulakları tırmalayan sesine kulağı kapalı ve kalpleri ezen ıztırâbına yüreği tınmayan günümüz insanının sıkıştığı atmosferde, Allah(CC) 'ın insanlığın doğru yola sevk ve kurtuluşu için rahmet, merhâmet, sevgi vasıflarıyla vazifelendirerek gönderdiği Maarif Elçilerimiz insan üstü insan Öğretmenlerimizin dünyaca anılmasına bir vesile olarak tahsis edilmiş bu güne atfen, bütün ömrümüz boyunca kendilerine karşı duyduğumuz sevgi, minnet, şükrân, takdir, hayranlık ve saygı hislerimizi kalbimizin rikkatinin o duygularla hasıl ettiği kalp titreşimlerinin dışında bihakkın ifade mümkün olamamakla birlikte, şiir dilinin kelimelere kazandırdığı mânâ ve vezin ritminden kalbe in'îkas eden titreşimlerde nispeten dile getirilebileceğini ümit ettiğim bu ulvî duygular; dünya çapında öğretmenler gününü tebrikle, bu günün hatırasına mahsus hassasiyet ve heyecanla sevgili Azîz Öğretmenlerimize

Saygıyla İthâf Olunur

'Dermanınızdır derdiniz' vecîz sözünden hisse
Sarmaladıysa büyüler sizi derin hikmeti
Hayatınızı doldurur sanki müyesser ise
Yüklenirsiniz buna has olan esas hizmeti
Ki insanlığa vermede saklı bunun himmeti

Himmetin hilmi ilimin künhü Hocalarımız
Okumak iman rüknümüz ulvî emelimizdir
İrfanla doğar irfanla tüter ocaklarımız
Edep ve iman irfandan doğan temelimizdir
Ölçüsü daîm her metâ üstü değerimizdir

Her adım başı bir terör kurbanı şehit nâşı
Kör anarşiyle kalplere inen o ölüm marşı
Karşısında himmetiniz ulvî ilim savaşı
Dikilecek irfanınız meş'ûm teröre karşı
Sedalaşacak semâda o an istiklâl marşı

Siz umutsunuz bir ömür boyu her onmaz derde.
Siz kendi eşiniz kendi dostunuz değilsiniz
Acı kırağın çöktüğü yeryüzünde her yerde
Toprağın ısı fanusu misli fesleğensiniz
Farş olduğunda nâmusu ârı besleyensiniz

Öğretmenimiz siz bizim İrfan Ordumuzsunuz
Yolunuzdadır başımız sizin sizse baş tacı
Başımız üzre yeriniz olan ruhumuzsunuz

Arz-ı halimiz insanlık derdi derdimiz acı
Size havale Dünyayı sarmış derdin ilacı:

Kalbelerinizde demlenen zengin sebil sofrası
sizle beslenen gönüller için verdikleriniz
Size bağlı ümitlerin evveli ve sonrası
Bir kâinatı besleyen sizin sevgileriniz
İşıltıyla gönül açmış size sevdikleriniz:

Sevdikleriniz derdiniz olan Milletinizdir
Ve hayatınız O'na hasr-olan hizmetinizdir
O'na hizmet ruh gıdanız olan nîmetinizdir
Ezâ, cefâ size sefâ gönül minnetinizdir
Hayatınızın mayası sizin himmetinizdir

Himmetinize bakar ve size muhtaç sokaklar
Kaldırımlara sinen her âha hak istihkaklar
Suya yalvarırcasına kavruk çorak topraklar
Misali medet ummada sizden o yavrucaklar
Gece yarısı sokakta ac ve çırıl-çıplaklar

Alt üst ederek yerle bir edip bir memleketi
Afganistan'da o zulme duçar bîzar milleti
Filistin'de de inleyen zulmün birdir hikmeti
Boşna Hersek'de dünyaya ayıp o hezimetini
Sağır dünyaya duyura-bilme ulvî hizmeti
Umur eden ruh da size mahsus irfan himmeti
Ki üstlenişiniz size Hakk'tan 'Himmet Hikmeti'.

Pendik; 24.11.07

Mustafa Benkli

Mustafa Benkli

His Nefis Ve Gönül

Hisler; nefse göre mi?
Yoksa, gönle göre mi?
Onunla insan yaşar! ...

Nefse göreyse hisler,
Ön plânda nefisler;
Plâna göre yaşar...

Gönle göreyse hisler,
Hisler gönülü besler;
Ve kana kana yaşar! ...

Zamanı geçtiğinde,
O ana geldiğinde;
O anı gönül yaşar...

Gönüller müştâk ise,
Bedenler köstek ise;
Gönülle, gönül yaşar...

Teni gönlüyle yuyan,
Zannı umursamayan
gönlünce insan yaşar! ...

Mustafa Benkli

Hoş musan

(.....Memleketimden hoş bir nükte düştü gönlüme.....-Anonim-.....)

.....Hoş musan.....

Ağam ele hoş musan
Dolu musan boş musan
Ayahların yan basir
Yohsa sen serhoş musan

(Anonim)

Mustafa Benkli

HÛ

Derler ya ateş olsan cirmin kadar yer yakarsın
Ne ateş oldum yaktım ne yanmaktan hâli kaldım
Gönül fermansız deme ferman çekerler bakarsın
Boy vermez bir havuza boğulmacasına daldım

Nasibim suymuş meğer ömrüm sırlısıklam geçti
Bir ırmağa kapıldım ılgıt-ılgıt onla aktım
Hayat su gibi aktı sızdıran bir zemin seçti
Ömür denilen şeyse sanki bir nefeslik vaktim

Ne taşar ne kaybolur dalgalanır durgun durgun
Arada bir coşsa da hacminin hududu belli
İstikrarı olsa ne sonucu vâki bir vurgun
Kaderin hükmü zâhir Hû deyip gitmek besbelli

Mustafa Benkli

Huylu Gönül

Bir garip gönlüm var ki, bilmem, deli midir ne?
Bazen bana râm olur, bazen tersine gider!
Öyle bir içtendir ki, girebilse içine,
Dünya gelse üstüne, kendi yoluna gider!
.....Deli dolu huyundan garip gönlüm vaz geçmez...

Bakarsın, birden sönmüş, ne naz bilir, ne niyâz;
Şayet coşar, çağlarsa, ne çağ, ne zaman dinler!
Fasıldan, bir fasıla, sazlarda karar kılmaz;
Gönlümün tellerinde bazen kendini dinler!
.....Herkes geçer huyundan garip gönlüm vaz geçmez...

Kışın ayaz gününde gönlüne uçmak düştü;
Sanki kendine rakip seçmişti martıları,
Denizin dalgasına kapılıp akşam üstü
İçime dolduracak sandım kıpırtıları!
.....Dedim vazgeç huyundan garip gönlüm vaz geçmez...

Bazen de çok uzlaşır, kendindeyse imtiyaz;
Beni kendimden alır, Menzillere götürür!
Bir nefeslik an bulup, nefeslensem de biraz,
Aklım başımdan alır, fırlıdağa döndürür!
.....Desem kurtul huyundan garip gönlüm vaz geçmez...

Estetik anlayışı çok garip gelir bana;
Ben kaş ile göz desem, o der ki gönül teli,
Ben deşem ki kardelen, o der ki gül-i rânâ;
Garip yönelişleri bazen çıldırtır beni!
.....Ve bu garip huyundan garip gönlüm vaz geçmez...

Mustafa Benkli

Hüznüyle Bayramlaşan Zeynep'im

Yüzü Hakk'a bakınca, düğünler de, hüznünler de vuslatta bayramlaşır...
Bacımın yetiminin şahsında abideleşen tevekkülü hatırasına...

.....
Bayramıdır; bayamlar, neşelerin
Yanısıra hüznün ve kederlerin! ..

Hüznünü de, düğünü de edebim;
Bu senin ilk bayramındır, Zeynebim...

Anadan, hem, babadan ve kardeşden
Yetimlikler imiş akdin; kaderden! ...

Ƙeder ve dert sana oldu hep mektep;
Öğrendin her erkânı sen mürettep! ...

Ellerinle yıkadın kınaladın;
Firdevs` ini tabutla sarmaladın! ...

Vazifeyi sabırla tamamlayan,
En sonunda yüreği tırmalayan

Ƙeverânın; o ne sessiz bir fîgan?
İçine yaş akıtan gülden fidan! ..

Pendik; 10.01.06; Kurban Bayramı Namazı akabinde..

Cümlenin bayramı mübarek olsun; Mevlâm hüznünleri bayrama bürüsün!

Mustafa Benkli

Istanbul'da Istanbul

***Resim bir varlığın cansız fiziğini renkli veya renksiz çizerek veya kopyalayarak tabetmektir; san'atkârı onda ruh da ifade edebilir...

Şiir fiziği, ruhu, canı, canlılığı, hareketi, rengiyle, tadıyla, tuzuyla hülyâ, müşâhede ve mânâ hayatiyetinde onu içe indirecek kelimelerde neşv-ü nemâ ettirerek sözde, ifadede resmetmektir...

Her şey resmedilebilir ama Istanbul başka...

Istanbul'da lâhutî bir cihet var. O'nu Cenâb-ı Hakkın; kâinatı yüzü suyu hürmetine yaratıp, Habibim diye ismini İsmi ile kaydettiği sevgili Nebî'i methetmiş... Nasıl ki o Resul'ü resmetmek hakkıyla mümkün değilse, bu sır cihetiyle Istanbul'u resmetmek de belki şurdan-burdan fotoğraflamak gibi olabilir... Yoksa bir şiirin hacmine sığdırmak ne mümkün... Ya bir roman yazıp, kelimeleri alt-alta şiir formatında sıralayacaksınız, ya da, size verilen kelime hacmi içerisinde kalıp o kadarıyla iktifa edeceksiniz... Ben bu hale kendimi baştan mahkûm hissettim...

Her gönülde bir Istanbul olup, Istanbul'da bütün gönüller yer bulduğu; kendisi Marmara'nın, Boğaz'ın sularından, güneşin ışıdığı konakların, sarayların camlarından içeri daldığı aynalardan tekrar camlara, sulara çeşit, çeşit birbirinden güzel semt, yapı, veçhe ve manzaralarla envaî güzellikleriyle akseden Istanbul'da Istanbul kere Istanbul'un hepsi birbirinden güzel, her semt de, her semtten güzelse, o zaman, "Istanbul Istanbul'da Istanbul'dan da güzel" demek geldi içimden ve şiirin adı "Istanbul'da Istanbul" oldu! ***

Istanbul Istanbul'da Istanbul'dan da güzel
Bir haliyle lâhutî bir haliyle lem-yezel

Hadisî müjde ile bize emanet şehir
Kendisi Şehr-i Aziz bağrında Aziz Nehir

Boğaz'da İki Yaka temeli Yedi Tepe
Şimdi tepeler artık belki oldu kırk tepe

Sultanahmet ilk tepe Pendik'te Tavşan Tepe
Fikirtepe Gültepe Setüstü de bir tepe

Sahillerle tepeler Aziz Şehre mertebe
Yeter ki kullanmasak yerleşip tepe-tepe

Bindokuzyüzellibeş benim milâdım Şehir
Zağgi'mden yüksek tahsil için muradım Şehir

Haydarpaşa son durak vapursa ilk bineğim
Istanbul'a dair ilk hatıram diyeceğim

Ya gemiyle kol atan o kuşların ahengi
O kuşlar martıların edindiğim ilk bilgi

Değil Anadolu'ma Cihan'a medeniyet

Neşretmiş asırlarca şahittir beşeriyet

Havası ilham verir coğrafyası coşturur
Asâr-ı atikası tarih dolu bir gurur

Vakarı İstanbul'un veçhesinden okunur
Hatırasına zede ciğerime dokunur

Zeminler derin-derin medeniyet gizlemiş
Sahiller engin-engin gemileri gözlemiş

Kızkulesi Kıztaşı efsane hatırası
Ayasofya Fetihle bir ecdat muhtırası

Bu şehirde yaşamak vecdî bir gönül ister
Hatırası emanet mukaddes zemin yer-yer

Camiler kubbe-kubbe şehrin İslâm mührüdür
Çeşmeler sebil-sebil Türk'ün vakıf ruhudur

Istanbul'u resmetmek lâzım mânâ diliyle
Kur'andan mânâlanmış İstanbul Türkçesi'yle

Hüdâî Hazretleri Yûşâ Hazretleriyle
Yahya Efendi'nin de ruhanî cihetiyle

Boğazın karşılıklı her iki yakasında
Şehrin emniyetidir mânâ tabakasında

Tarihin öncesinden süregelen mânâda
Nice emanetler var mânevî manzarada

Zeyrek'te zevk-i selîm mânâ madde bütünü
Patrikhane Fener'de korur mânâ büstünü

Eyüp Sultan neşretmiş mânevî iklimini
Cibâlî Balat'a dek semte vermiş ismini

Sümbülzâde Nebî'in hatırasıyla dimdik
Uğrarım zaman-zaman uzak olsa da Pendik

Erbâbının ciltlerle eserinde kök salan
Saygıyla söz ettiğim beni aşar bu alan

Istanbul her cihetle yaşanır canlı lezîz
Boğaz bir başka âlem bir adı Nehr-i Aziz

Neresinden bakarsan şiir olan bu şehir
Kabiliyetim yokken beni de etti şair

Kâh Boğaz'da kayıkta kürek çektim çağladım
Kâh Haliç kenarında için-için ağladım

Yüreğini hoplatıp dilletip konuşurur
Ağlatır da dindirir huzura kavuşturur

Semt-semt salar insana binbir hülyâ farklıca
Hülyâlı sabahların ülkesidir Kanlıca

Dünyaları sîneye toplayan bir Çamlıca
Seyreletir Boğaz'ı bir uçtan öbür uca

Geçmişin tedâisi hüznün vermiyor bize
O güzellikler bugün ümittir gönlümüze

Altın Boynuz'u bugün gümüşe çevrilse de
Hep arz-ı endâm eder yeni bir elbisede

Cetvel-i sîm bildiğin Kâğıthâne deresi
Bugün çağlamasa da açılmış penceresi

Asırlardan derlenmiş bir terkip ve bir vakar
Kalmasını bilen ruh hâlâ bugüne kadar

Istanbul İstanbul'dur O hep başımıza taç
Toku onda sermesttir yoksulunca ihtiyaç

Bu yönünü düzenler biyolojik olgular
Kültürüne meftûnum bende büyük hakkı var

Küllüğünün yerinde şimdi yeller de esse
Çınaraltı yine de ilhâm verir o hisse

Kadıköy hattındaki gece onbir vapuru
Kültür hamûlesiyle İstanbul'un gururu

Tarihî zevâtıyla bir ulvî mektep idi
Bu kültürle beslenmek ne ulvî edep idi

Sonunda biri kalan Hamidîye ismiyle
Yandan çarklı vapurdu edindiğim bilgiyle

Istanbul İstanbul'un Türkçesi kadar güzel
Şarkılarda yaşanmış ağıtı olmuş gazel

Taşına Acem mülkü fedâda nezîr şehir
Lâl olanın dilini çözmede nâzır şehir

Gerek aşkla meşk eden gerek talihe küsen
Nice gönül ehline âlem-i ab eyleten

Gâhî iç isyanlarla ağız tadı bozdurup
Gâh Leb-i Deryasında sahilhâne kurdurup

En apaş çevrede de asaletle ebedî
Der-saâdet'in mesut insanında edebî

Miras devraldığımız füsûn şehir İstanbul
Seninle efsunludur seni tadan her bir kul

Beyefendiyle Türk'sün Hanfendiyle Osmanlı
Sen bir ilâhî sırsın Rabbimden anlı şanlı

Sen Rabbin san'atıyla şaheserliğin gibi
Her şeyin ve herkesin sende tüten terkibi

Kimisi balkonunda kederini demleyip
Kimisi gözü yumuk İstanbul'u dinleyip

Kimi ruhu eritip kalıpta dondurulmuş
Sonra İstanbul diye toprağa kondurulmuş

Kimisi her şeyini senden yadigâr bilen
İstanbul tiryâkisi mecnunlarla dolu sen

Tatlı su frenkleri kılavuzluk ederken
Mehtâbı incitmeyen o ince ruhlu erkân

Havasını tadarak o günün Haliç'inin
Coşardı mehtabında canım Boğaziçi'nin

Kimi mehtaba çıkar her gece Heybeli'de
Kimi göz yaşı dinmez gezerdi yalnız Dil'de

Gül şehri gül İstanbul gönüllerde destânsın
Lâle devri yaşamış şûh ruhunla mestânsın

Bu gün de Millet senin emrine âmâdedir
Vatanına hizmette yine de en öndedir

Umutsuz olmak muhal İstanbul için mutlak
Güzel tecelliler hep var olacak muhakkak

Sen artık konferanslar sempozyumlar şehrisin
Kültür diyalogunun çağlayan bir nehrisin

Sekizler olgusunun yerleştiği baş şehir
İslâm konferansının miftâhı mümtâz şehir

Avrupa'dan Asya'ya gönül rabitasıyla
Kültürden fuarlara zemin haritasıyla

Tüp Geçidi'ne antak Frenk ve Japon'uyla
Dünya raptedilecek sana Demiryolu'yla

Yirmibirinci asrın madde mesâbesinde

Ruh ve madde terkibi kemâl hendesesinde

Istanbul ah Istanbul her şeyin bana makbul
Ya Zağgi'me at ya da toprağım ol Istanbul
Ve aziz Milletimde ebedî kal Istanbul!

Pendik, 17.04.06

Mustafa Benkli

Istanbul Kadersin Milletimize

Istanbul Kadersin Milletimize (*)

Dünyaya gelmişiz bir maksat için;
Rabbimin insana biçtiği biçim:
"Kâinatta benim rolüm ne? " için!

Fitrat eseri, bu bir sır Hilkat'tan,
Bu sırrı tefekkür ilk emri Hakk'tan! ..

Bu taksimde düşen ne hissemize,
Onun etrafında çıkarız yüze! ..
"Istanbul kadersin Milletimize! .."

Hadisle müjdeli idin tâ baştan,
Peygamberimizle tâ "Varoluştan! "

Medeniyetlere beşik olmuşsun,
Bize hem mekân, hem eşik olmuşsun;
Ruhen müştâk millî kalbe dolmuşsun

Vatan sevgisiyle gönülde yatan,
Vatan hasretiyle heyecanlatan! ..

İlhâma bir sayfa açılmış Yurt'ta,
Bu ihlâsla duâ toplanır burçta;
Ümrâniye için ümrân ufukta! ..

Şiir yarışması vesîle Hakk'tan,
Gönüller ses verir kalbî kaynaktan! ..

Duayenlerinin yanında benim.
Yazarken çâr-nâ-çâr titrer kalemim;
Yine de bırakmaz, kavramış elim! ..

Sana eren gönül dirilir baştan;
Gönül sezisiyle yazılır destân! ..

Vatanda her gönül sana sevdalı,
Kara sevdalılar pek dağdağalı;
Dile getirirler hep bir ahvâli! ..

Benim de gönlümde bu histir yatan,
İlhâm bekliyorum her dem Allah'tan! ..

Gönül bağın her semt bir ömre değer,
Nazar eyler gönül, methiye söyler;
Hem içini dinler, hem gönül eyler! ..

Şairler çıkıp bu "Aziz Toprak" tan,
Duygu serdetmişler niyeti Hakk'tan! ..

Bir şafak vaktinde, bak! Salacak'ta

Der: "bir arada' ve 'iki Araf'ta";
Sûretine Elif Şafak dalıp ta! ..

Niyet etmiş işte, dilemiş Hakk'tan;
Proje düşünmüş, seçmiş murâdtan! .

Ve dökmüş içini samimiyetle
"Gönülden bağlı'lık hasbî hâliyle
Seslendiği kalbî_gönül diliyle

Dediği şekilde "canı yaktırtan"! ..
'Varlığı_yokluğu' bilerek Hakk'tan

Ben de bu duyguyu tatmışım her dem;
Tatmak İstanbul'u saâdet, dem-dem! ..
Hizmet iştiyâkı yükselen erdem! ..

Göğüste gönüller hep coşaraktan
Sevgi-rikkat taşar her bir ocaktan

Necip Fazıl; Üstâd: "Ana gibi yâr
Olmaz" ve "İstanbul gibi de diyâr! .."
Der; bu hisle Yahya Kemâl bahtiyâr! ..

Nurettin Özdemir de bir taraftan
Gönülden tasvirle, hem, coşaraktan;

Diyor ki: "İstanbul bildiğin gibi..."
Lâkin, ne İstanbul, bildiğin gibi;
'Ne maviliğine de mavi" gibi..

İstanbul'um, sana kıyılmış çoktan! ..
Coğrafyan, ruhunla her bir kovuktan! ..

İstanbul'um! .. Sana nasıl kıydılar? ..
Örgülü yapına beton yığdılar...
Mavi sularına lâğım koydular! ..

Mülâhazatım o, ki: Gelir Hakk'tan
İmdat; korunmana senin, tuzaktan! ..

Sana duâlardan erişen hikmet
Hakk indinde mâkes bulmakta elbet;
Yeni nesillerde doğan muhabbet! ..

Tutarak yaşlı ve genç her bir baştan
Çıkılır yüz akı ile savaştan! ..

Taksimde, herkesin öz haddi kadar
Vazife kavliyle ruhları coşar;
Yükselirler başlar tâ Arşa kadar! ..

Bugün, daha elzem okumak Hakk'tan,
Ecdâdın sunduğu bu hak kaynaktan! ..

Sana karşı "ödev" nâmütenâhi,
Ben kendimi buldum "lisan penâhi"! ..
Ki; yanarım, bana mı kaldı? .. Sahi! ..

Bir ilhâmdır vahyin dili Allah'tan,
Kur'an Dili sende matvîdir Hakk'tan! ..

Ecdâdımdan kemâl rüknü seçtiğim,
Yahya Kemal'dense encam biçtiğim,
Anamın pâk sütü gibi içtiğim;

Istanbul'um, dilin, nasiptir Hakk'tan,
Ayırmasın bizi Hakk; 'hakikat' tan! ..

Cihanlara bedel bendeki yerin;
Kültürünle ahenk bulan bedenin,
Fıtratınla dilin müheyyâ senin! ..

Rehberdir Nebi'n dilini fitrattan,
Istanbul Türkçe'si kaynaktır Hakk'tan! ..

Hükmetmiştir İslâm hep cihânlara;
Nüfûz etmiş İslâm-Türk zamanlara,
Dili formül olmuş tüm fermanlara! ..

Hazırlanan ilm-el esas formattan,
'Dil' yapılmış 'Kâmûs' ile Ser-Kat'tan! ..

Her bir millet için kâmûs nâmustur
İdrakiyle dile gelen bu düstûr;
Aklîselim için temel husustur! ..

Varlık sebebidir dil; tabiattan;
Yok olur bir millet 'dil' kopsa 'halk'tan

İnkılâb'devrim'le fevren devrildi;
Eserler yapıta devren çevrildi;
"şeref"se 'onur'la reddettirildi! ..

'Good-by' geldi, "selâm" gitti hayattan;
'Etik' geldi, "iffet" yok oldu çoktan! ..

'Sel'-'sal'lı lâkırdı muteber lehçe,
Fransız takısı; neresi Türkçe?
"Hayat'sa 'yaşam'mış; pek hayâsızca! ..

Şehrime sel bassa çıkar bir arktan;
Türkçe'mi 'sel' basar yıkılır alttan! ..

Sebep için "neden? " elzem suâldir,
"Sebep" diye 'neden' demek muhâldir;
Korkarım ki, sonu pek izmihlâldir! ..

Maksat ne? Lisani yıkmaya kast'tan..
Ûrperirim her tür şerli maksattan! ..

Mevlâm'ın nuruyla titreştirdiği,
Ecdâdımın "elif" elif seçdiği,
Melekler indinde Cennetleştigi

İstanbul'um; vâki her tahribattan,
İçim yanar sana gelen azaptan! ..

Halkımın İslâm'la özdeş vasatda,
Osmanlı gövdeli bu kadavrada
Ayıgız bu sinsî muhasarada! ..

İslâm'a bu sinsî hor düşmanlıktan;
Vazgeçip demlensin ruh pişmanlıktan! ..

Ümit-vâriz; elbet, Hakkın vâdı var;
Ki, bu miras, bize, Hakk'tan yadigâr;
Elbette gelecek yakında bahar! ..

Elbette, her şeyde tecelli Hakk'tan,
Neylese güzeldir; Yüce Yaratan!

İntibâh görünür her-bir noktada,
Plânlanmış şükür büyük potada;
İşler erbâbında, doğru rotada! ..

Güneş üstümüze doğuyor Hakk'tan
Tecellîler sökün etti mihrâktan! ..

Bindokuzyüzotuz_üç tevellüdüm
Yarım asırdır ki sende yoğruldu
İstanbul'um, seni, ben, vatan buldum! ..

Bil ki; İstanbul'da atan şafaktan
Nur dolu o günler doğacak Hakk'tan! ..

Mustafa Benkli

İnsanın Halis Kuvveti

Dostlarım nerdeyse asırlık ömür
Beynimi zaptedip düşündürüyor
Harkesce bambaşka bir farklı umûr
Ölümsüzlük gibi hüküm sürüyor

Ömrümde hep kuvvet cezbetti beni
Diledim kevvette hakim olayım
Sonunda terbiye fethetti beni
Dedim ki içimde Hakkı bulayım

İnsanın içinde bir muhasebe
Hayata sokuyor bir başka ahvâl
Bir yanda menfaat girer hesaba
Bir yanda hakkı hak eden hüsnühal

Bu hâlde kuvvetle kuvve katında
İnsanın içinde hesap bambaşka
Dışında hükmetse kuvvet zatında
İçinde edemez ruhtaki aşka

Kuvvetli önünde güçsüz sanılan
Sırf rûhî ciheti ile sakinse
Kuvveti kuvvede diye anılan
İnsân-i kâmilidir o zât her kimse

Kuvve insanların bâtın hâlidir
İnsanın irfânla kemâl bulduğu
Hayata `hayy` veren ruh ahvâlidir
Beşerin ibrâmî ruh olgunluğu

Ruh eğer kuvvede karar kılmışsa
Ruhlara müessîr en büyük iksir
Terbiye olarak bir kök salmışsa
Terbiye insanda halis kuvvettir.

Mustafa Benkli

İnşallah!

İnşallahsız maşallahsız sürüp gider bir hayat
Bazen ansız bir fikracık oluverir nasihat

Bir ara ver ki çabucak nasıl geçer gör günler
Ve bilirsin ki kaçırdım nice nice ürünler

Güyâ hemen dönecekken tedbir-takdir uymuyor
Tedbir vacip takdirse hak inşallahsız olmuyor

Bu mevzûu söyleşirken girdi bir dost içeri
Bir nükteyle söz aldı ki mevzuûn tam da yeri

Bir adamın orman içi tenhâ bir evi varmış
Yakmak için bu ormandan çalı çer-çöp toplarmış

Bir gün yine adam der ki ormana ben gideyim
Hanım der ki inşallah de adam der ki ne deyim

Yarım saat süren bir iş benim her gün işim bu
Adam çıkmış hava bozmuş âdetâ bir hışım bu

Gök gürlemiş yağmur yağmış bir tufan ki ortalık
Göz görmüyor karanlıktan görünmüyor aralık

Hanım evde çaresiz ve ümitsiz ye`se dalmış
Adamsa bu hâl içinde hayrette şaşsa kalmış

Derken hava açılmış ve ap-ayan olmuş bir-bir
Adam gelmiş kendine ve getirmiş hemen tekbir

Ne bulmuşsa toparlayıp eve dönmüş bir gayret
Hanım büyük endişede kapı çalmış nihayet

Pür telâşa içindeyken hanım sorar gelen kim
Adam büyük tevekkülle der ki inşallah benim

Mustafa Benkli

İpek Zırh

Zırh vücûdu korumaya çelikten imâl olunur
Nefs ister ki ipek gibi vücûdu saran zırh olsun
Ve sıcacık yumuşacık olması matlûb olunur
Hiç kabil mi çelik gibi tek bir zırh ipekten olsun

Bir derûnî nidâ geldi sen gönül zırhına sarıl
Bir hikmetli mahfaza ki ipek gibi sarar el-hak
Gir gönüle de ne darılt ve ne de bir hâlden darıl
Dil yâresi biliriz ki en derin yâredir mutlak

Pendik; 11 Aralık 06

Mustafa Benkli

İstek

Bir aşk terennümü var
Lâhûti bir makamda
Sanırsın bana bakar
O ise mâverâda

Erimek ister gönlüm
Yürekte mecâl ister
Lâkin bir yürek gördüm
Arş içinde ferş ister

Mâverâdan fârîğim
Arşa baktım eridim
Melâlimle ferîhim
Haddimce budur virdim! ...

Pendik; 05.06.06

Mustafa Benkli

İstikbâl

Benim ne istikbâl ne de teşyî edenim olsun
Zîra zamanla mukayyet olamadım ki ben hiç
Dilerim ki varolanın sevgim gönlüne dolsun
Çünkü onlar için açık gönlüm bir tek ben hariç...

Mustafa Benkli

Kaçış

Aklıma düştükçe doğduğum yerler
Yeniden dünyaya gelesim gelir
İçimi döktükçe dîvâne derler
Bu dîvâneliğe gülesim gelir

Ölesim de gelir güldürür beni
Sırrımı dağlara diyesim gelir
Ham hayal peşinde yordum bedeni
Kaçıp toprağıma sinesim gelir.

Mustafa Benkli

Kadın GÖNÜL Ve Ruh

Bugün Kadınlar Günü bir takvim tahsisiyle
Kadınlar anlaşılır gönül ihtisâsiyle

Aklımın terâzisi tartamaz değerini
Gönül âyînesinde gözlerim ben herini

Balçıktan yaratılmış insan et ve kemikse
Kadın gönül demektir bedeniye nefîse

Kadını resmetmeye kat'îyyen gücüm yetmez
Nebî'n de kadını kadın meth ile bitmez

Onlar evvel emirde ANA'lardır YÂR'lardır
Yüreleriyle yaşar gönülle duyarlardır

İzdivâçla bedenler Hâremi için helâl
Dokunursa hâindir O'na kem dil ya da hâl

Nikâha kem bakma hâ! Kerâmet vardır sözü
Şekilde lâfta değil Allah(CC) 'a vâ'din özü

Gönül sevgiyle görür sevgi gönül gözüdür
Ne gelirse kalbine gönül onun özüdür

Doğru göremiyorsan kalbin yanlış feldedir
Güzel görmek er işi doğruluk güzeldedir

Nasıl diyebilirsin evli kadınlara sen
Gayride gözü vardır mutsuzdur evli iken

Eğer eşin yok ise önüne al ananı
İlhâm için var ise kullan gönül aynanı

Ananda da olmazsa kadın nasıl suçlanır
O takdirde bu dâvâ babanda sonuçlanır

Fikrin öfkesi yoksa dâvâ fikri değildir
Nefse bakan fikirse fevk-âl zelîl meyildir

Nefis kokan meyile hayâyla bakar beşer
Bu kabil bir nesneye gönül diyen halt eşer

Pâkı kir görüyorsa o gönül gönül değil
Topluma nifâk sokan yıkanmamış bir meyil

Eğer şair isen sen evvel gönlünü yıka
Gönül yıkanır ise sevgi çıkar ayyuka

O zaman gör âlemi hayat saadet taşar
Kızım-Bacımdır Eş'in Kalbi Rabbiyle yaşar

Bunu hissettirmezsene suç kadının mı sanki?

Fiziğiyle hükmeden erkek nasıl insan ki

Kestirmiş her yanını sonra kadını horlar
Gör ki O'na Melekler ne gözle bakıyorlar!

Biz gönlümüzde elbet daîm yaşatıyoruz
Bu günü münhâsırân ortak kuşatıyoruz...

8 Mart günü vesîlesiyle bütün beşeriyetin kadınlarına,
cümlesiyle muhterem Hanımefendilerine ithâfolunur! ...
M.B.

Mustafa Benkli

Kâfi

Bu cüceyi devlerin
Gölgesinde görmeye
Siz kâfisiniz ama;
Bir de, zirve insanla
Zirveden bakın bana! ...

Mustafa Benkli

Affet

göz kaptırdığım renkten, kulak verdiğim sestem
affet senden habersiz aldığım her nefesten

Necîp Fâzıl Kısakürek

Mustafa Benkli

Kardeş Bayramınız Mübârek Olsun

Bayram, bayram ile desteklenerek
Nice bayram için dua edilir
Çift bayram arası düğün ne gerek
Bayram sevinçleri düğün bilinir

Dünyâyı bir Cennet saymayan erler
Hakiki mekânda bugün bayramda
Bilmem bizim için acep ne derler
Zâlim yüzü gülmez iki cihanda

On üç Yavru Şehit bu gün bayramda
Bütün hanelere misâfir konsun
Hüzün dili ile hepsi bir anda
Deyip bayramınız mübarek olsun

Ramazan Cumayla Çift bayram birden
Düğün mü edelim biz arasında?
Yürekler dağlanmış terör kininden
Mübârek bayram ki evlât yasında

Belhûm edâl diye Kur'an diliyle
İlâhî Mercide lânetlenen o
Soysuzluk soyuna soyunan ile
Kardeş bayramına haydi sen ad ko!

Gel kardeş bağına kardeşiz el-hak
Haşa ne Kürt ne Türk her herze başı
Tarih Kurumu'nca ortada evrak
Ermeni dıgası Terörist Başı

Senin genin uymaz birleşemezsin
Haydi serbest kalsın evine konsun
Bayramlaşsa dahi sen diyemezsin
"Kardeş bayramınız mübarek olsun"

Kardeş bayramınız mübârek olsun
Bu mezâlim yeter artık son bulsun
Revâ mı Müslümân ateist olsun
Dostlar bayramınız mübârek olsun.

Mersin; 12 Ekim 07

Mustafa Benkli

Karşıyaka'nın Altın Kızı

Süzülen bir nehrin akışı edâsında vâsıl olduğu deniz enginliğinde sevinçle coşan bir gönle sahip güzîde şairemiz; güzel Karşıyaka`nın Altın Kızı Saygıdeğer Sevinç ATAN Hanımefendiye ithâftır!

*Bir gönle ki sığmaz ve taşar kalb ile sîne
Hakk ihsaneder zer gibi bir mahfaza kâse
Saçtıkça sevinç nur gibi parlar gece gündüz
Candan geçeriz ah yine düşmüşse melâle.

Mef` ûlü/ mefâîlü/ mefâîlü/ feûlün.
--./ . --./ . --./ . --

*Bu şiir Saygıdeğer şairemiz Sevinç ATAN`ın - En Yüce Sevda - adlı 09.06.2006 Tarihli şiirine yorum olarak yazılmıştır; saygılarımla... M.B.

Mustafa Benkli

Kiracı

Boşalan bir ev görmüş,
Kiracı hemen sormuş:

-Buradan çıkan kimdi?
-Şu bizim garip Hamdi!
-Ondan evvel kim vardı?
-O; yaramaz adamdı.
-Onlar nereye gitdi?
-Onu bilemem şimdi! ...
-.....? ...
-Yalnız dün gece idi;
-Rüyama Hamdi girdi:
O ne güzel bir hâldi?
Etraf gül-gülistândi...
-.....? ...
-Bir de selefi vardı;
Onunki dehşet haldı! ...
-.....? ..
Defalarca dirilmiş;
Adam yeniden ölmüş! ...

Mustafa Benkli

Korku

Korku; acz eseri gelir bana,
Hep, buna dûçâr olmaktan korktum.

Korkuyla; ders verilir insana,
Utanç verilmemesinden korktum.

Zinâ, riyâ ve her kötü yana;
Bu yolla varılmasından korktum.

Ne yapsan; bulunur kılıf ona,
Âr, hayâ tükenmesinden korktum.

Hakk'tan korkmamak ta var; bak sana! ...
Hep bu münâfıklıktan korktum.

Allah'tan korkmak mı; korkum? Hâşâ! ...
Rabbimden utanmamaktan korktm...

Mustafa Benkli

Lokomoifim Benim

Şiir dostları, şair değilim, ama şiiri seviyorum, her birinizi zevkle okuduğum dolayısıyla yüreklerinize yüreklendiğim bu atmosferde benim de bir şeyler yazmama izin verdiniz, çünkü beni de okudunuz.. Lakin, benim konularım bu güne kadar yaşadığım yaşımın getirdiği konular... sanattan çok hikâye.. Herkesin kendine göre ferdî veya içtimaî tutkusu var.. Benim bir demiryol tutkum var... N olur, hoş görün onu, kendi kendime onu yazacağım.. yedi yaşında bindim trene, mektebe gitmek için; bugün bu gündür tren benim bineğim... İşte bir hatırası ve gayet ciddi:Şimdiki ve günlük hal: İki Safha!

I.

Sen boşver şu Şeftreni!
Çıkar devreden freni! ..
Kalbindeki o dreni
Kes at bir operasyonla! ..

Otomatik midir; nedir?
Devir işte bu devirdir;
Sana öncelik verirdir!
Didişme Karayoluyla! ..

Durma dinlenme yok sende;
Bütün gözlerse ensende! ..
Buluşursunuz bir yerde
Nihayet bir istasyonla...

Senin yarışın işte bu;
Rakibinse gayet zorlu! ..
Şikago'lu ve Honkog'lu
İlerlemişler bu yolla! ..

Her bir yandan teyyareler,
Öte yandan seyyareler...
Hız verirken pervaneler
Yarışma olmaz faytonla! ..

Uçak; artık, sana rakip! ..
Saptırma havaya bakıp...
Yürü! de, yolunda akıp;
Şenlensin bu Demiryollar...

II.

Hatıramdaki trende
Tedaîler perde perde...
Vagonlarda herbir yerde
Ne de mesuttu yolcular? ..

Talebelerin neşvesi
Bu devrin esas işvesi! ..
Herkesin aynı hevesi;
Ne sağcılar, ne solcular! ..

O yemek vakitlerinde

Talebelerle birlikde,
Vagonların her yerinde
Gruplaşırđı yolcular...

Restorana bu gidişe
Hakim olurdu bir neşey;
Talebelerle peş peşe
önce giderdi formcular! ..

Koridorlar olur şöse
Katılanlar hep dört köşe
Kimse karışmaz bu işe
Ram idi buna yolcular

Muzıka ile birlikte,
Tempo edilmiştir dikte...
Buna dikkat edildikte
Sanarsın resmi rolcular! ..

Yemekleri buram buram,
Bu oyunda hep bir meram;
Ne kaide ne de kuram,
Personeliydi kolcular! ..

Hikâye ve ya da öykü
Ne dersen de, o günkü
Restoranı Devlet Köşkü
Bilirler idi yolcular..

Bazı yolcular haşyetle,
Bazısı ciddi gayretle;
İlk gruptakiler cehtle
Olurlar idi öncüler! ..

Yürünürdü restorana,
Uyulur idi plana;
Korkmak yok vetodan yana,
Buyurlardı yolcular!

Ki o halk bizzat Kamuydu,
Kamu onun Makamıydı,
Bu 'sal' sonra uyduruldu;
Anlarsa o hancılar...

Bitti...

Mustafa Benkli

Mânâlı Tehir

İçimde hep aynı nehir
Akışın mânâlı tehir

Semâdan vâsıl gözledim
Bilsen ki nasıl özledim

Pendik, 08.06.06

Mustafa Benkli

Medeniyetler Buluşması Platformunda İstanbul

Bir kutsî misyon ve mânâ taşıyan fitratında
Abant Platformunda resmedilen İSTANBUL
Medeniyetler Kürsüsü liyakat formatında
Ne milletten olursan ol baş göz üstüne kabul
Diyor MEDENİYETLERİN BULUŞMASI TAHTINDA

Feth-i mübîn şamdanının ilk nurunu saçtığı
Fetih Kararnamesinin kaynaştırdığı halkta
Gel! Kim olursan yine gel mesajının ışığı
KILDI "pişirip kalpleri çem ettiği ilk Pakta"
İSTANBUL'U CİHANA YAR CİHANI DA AŞIĞI

Ger ister gurbette olun isterse öz vatanda
İstanbuldaysanız eğer bir tutkudur İstanbul
Orda doğmak şart değil ki taşradan konsanız da
Ele verir yüreğini Pera'ya konan her kul
Piyer Loti Von Papen'le hemşehri oldu Orda.

Bir diyalog maverası muhabbet efsanesi
Gönle inşirah veren şu yedi tepeli kuntluk
Efsane yapıdan her hâl hâlâ keser nefesi
Lâleli güllü sümbüllü gülşeninde bulunduk
Bugün tebdil - i hâlde de celbetmekte herkesi.

Yedi asırlık bir harsın Endülüs'lere varan
Aynı kültür verâsında doğruluk ekseninde
Medeniyetler terkibi olup cihanı saran
Girnata'dan İstanbul'a dek zaman taksiminde
Devraldığımız emanet hâl dilinde feverân!

Yapısına dokunuldu her geni bir İstanbul
Fitraten programlanmış özü geninde saklı
Bir mukaddes emanet ki her zerresiyle makbul
Tâ ki kadrini bilmedik kastımız farklı- farklı
Kapıyı çaldı intibah haykırıyor İstanbul!

Sökülen her bir hıbarın feryâdudur bu çığlık
Beton yığınının dönen o antika yapılar
Sanki asırlardan beri yüreğimde ağırlık
Mukaddes eserler gitmiş kapanmış hep kapılar
Yerine yapılanlarsa san'at yerine sığlık

Ünsiyet peydah ederek yaşadığım bu yerler
Her yerde bir hatıranın vüs'âtını taşıyor
Semtlerine uğrar iken yüreğim tir- tir titrer
Dehşete düşüp gördüğüm hâl tahmini aşıyor
İmtina ile baksam da korkum: " Sana ne? Derler"

En son kapanan kapımı Maçka Taşlık'ta gördüm
Gözüm görmez olaydı da kulağım duymayaydı
Yerinde beton yığını gördüğümde öğürdüm
"Taşlık Atlılar Kulübü" ne olur uymayaydı

Bu "Hilton SA" nerden çıktı döğündüm de döğündüm!

Dolmabahçe'ye nazir o parka komşu yeşillik
Nasıl kıyıldı sana da köküne kazma indi
Üstte tevâzu simgesi yapılar beşibirlik
Köşede İnönü Köşkü köşk tâbiriye indî
Bizimle münâsebeti adresimizde kimlik.

Yerinden geçerken sanki bir ses diyor: Nereye?
Acîb yapılar üstüme geliyor teme- teme
Beni, acaib nesnelere soktular cendereye
Çimenler katılmışlardır bendeki bu mateme
Zaten aklım almadı ki söz bulayım demeye.

Güyâ anıtlar derneği nerde idi o zaman?
Hay gümansız Belediye Allah(CC) hesap soracak!
Bediâne yapısıyla yerinde handân-handân
Yedi kapılı kâşâne şu park-bahçeli konak
Göz göre imha olurken nerede idi vicdan?

Şu *mürebbiye* parkına komşu Acı Su Sokak
Akaretler tarafında ŞARÖZ Apartmanında
Oturduk biz senelerce birkaç talebe ortak
Kirayı vermek istersek Sâhibemiz ânında
Ya almak istemeyerek ya tahkik edip mutlak:

"Evlâdım harçlığınız var mı ne olursun kalsın"
Değişindeki muâzzez suflenin halitası
Medeniyetlere maya mukaddes bir ihlâsın
Tecelliyyâtı olan son aile hatırası
Son Osmanlı nesline has! KOY ISTANBUL AĞLASIN!

Asrın İstanbul'unda o KÖK NESLİ biz yitirdik
O Harsıyla lisaniyla soyuyla ne nesildi!
Yerine bir ne idüğü belirsiz PUT getirdik
Medeniyet damarı ve hay damarı kesildi
Bir nesli tüketirken de bir lisani bitirdik!

Istanbul hars ve diliyle biterse sen bitersin
Sen demek nefsin değil de fitrî cevherin demek
Bu cevhere sahip çıksan ebede dek gidersin
İdrakini iradenle ifade etmek gerek
İradeni fitratınla tutmazsan yok edersin

Altın tozu dirheminin pahasını bilenler
Şeni toz-toz ufaltıyor ve nefsinle yokluyor
Üç beş kelimedede ne var diye nefis çelenler
Külçeye cüruf katarak madenini bozuyor
Hâlâ uyanmıyor musun bak dönmüyor gidenler:

*"Sebep" Güyâ ki "neden"miş, sual üstüne sual
"Ne? Neden oldu" son moda! Haydi içinden çıkın!

“Ne sebep oldu” demekmiş! Bu ne hoyratça bir hâl?
Attığı kelimelerin dinine karşı hırçın;
Aklınızı başınıza alın denecek ahvâl!

Uyan! Uyan! Fethin ocak tavında pişirilen
“Ananın ak sütü gibi” dilinin taamından;
Misyoner kazanlarından has sofrana sürülen
Sel- sal sahanlarındaki temcit pilavlarından
Yutturulanla fit olup dilini “sel”e veren!

Ah bu şuarsuzluğunun farkında olamayıp
Tükürdüğünü yalamaz nefis batağında kalan!
Şu hâb-ı gafletten kurtul! Ayıp Vallahî ayıp!
O Salon Misyonerleri, seni gaflete salan!
Dilinle tüketiyorlar; bak! Seni kucaklayıp!

Istanbul’u Türkçesiyle “KÖK”ünden koparanlar,
O bindiği dalı kesen birkaç sergerde aymaz!
Gizli din düşmanlığıyla dile karşı çıkarlar!
Osmanlı Türkçesi gitse dünyada Türkçe kalmaz.
İnşallah kök salacaktır KÖK’e sahip çıkanlar!

Dilime kast edenler tek; din düşmanları olsa
Mesele yok! Tutarsınız sıkıştığı mahbesde...
Her bir taraftan varlığın hedef alınmış oysa!
Lisanınla idrâkini imha fikri herkeste...
Bil! İstanbul vasatında iflas eder bu borsa.

Bırakıp sağı solu gör Diyanet’in hâlini
Kuran’dan istihraç ile öz Türkçemize girmiş
Has İstanbul Türkçemizin mukaddes hilâlini
Teşekkül ettiren bütün kelimeler itilmiş
Ham nefisten yıldızlara kaptırmış âmâlini:

Istanbul Türkçesi ancak Türkçenin anasıdır
Türkçemizin ve Türklüğün Osmanlıdır “gövdesi”
Türk Başbuğlarının dili Türkçenin aynasıdır
Elçibey’in has Türkçesi Bir Osmanlı Türkçesi
Türk Dilleri halitası – Türkçenin atlasıdır.

Türk Dil Kurumu bozsa da Ehl-i hizmet dur demiş!
Kamus-u Türkî elimde dilimin temel taşı;
AYVERDİLER, AYVAZOĞLU ve BAKİLER azmetmiş!
RADO’nun Hayat Sözlüğü bu vadide at-başı;
İlhan AYVERDİ lügate tam bir hayat hasretmiş!

Milletlerin Kamusları namusudur öz sözü
Mesabesinde bedahet gönüle miftah ola!
Dilerim İstanbul ruhu olacak sözün özü
Yetmişbuçuk milletin özüne dola-dola!
Bir güneş gibi ışıldar dilimin asıl yüzü...

*Ben tek başıma değilim ceddim ve devamım var!
Şakin Nedim'siz Bakı'siz olabilirim sanma
Örüldüğünde araya bu kalın zırlı duvar
Ecdadının karşısında yüzün varsa utanma
Ne mazi ne ati dinler; reddeder seni edvar

Dilimizi uydurukça kullananlara bakın!
Kerli-ferli bürokrasi şan ve mansıplı zatlar!
İsterseniz işbu sözü siz Üstâd'a bırakın
Tepetaklak hallerinden doğruluk bütün zıtlar
Beratı eline geçer garaîb-i hilkatın.

Bu çileyi Necip Fazıl içti ruh-i cerhiyle
Benim yansıtmaya cehtim hepten sehl-i mümtenî
Belki mümkün olur vermek şahsî ifadesiyle
Aşağıdaki ifade bizzat kendi bülteni
Tıpkıyla kaydediyorum aynen harf-i harfiyle:

**"Parasal, ruhsal, soyut, boyut, yaşam eğilim;
Ya bunlar Türkçe değil yahut ben Türk değilim!
Oysa halis Türk benim, onlar işgalcilerim!
Allah Türkü korusun yalnız bunu dilerim."**

Ölanlar mustahakımız el-Hak Allah(CC) 'ın lûtfu
Ümitsizlik asla bizim harcımız olmamalı
"Mevlâ neylerse güzeldir" Yaratılış sırrı bu
Hadiseleri ibret-i hikmetle okumalı
Tabiat kitabından da okuyup İstanbul'u!

Istanbul'un has değeri Hadis-i şerif şerhi
Bu kültür eşetiğini gönüle indirelim
Avrupa'nın İKİBİNÖN Medeniyet Başşehri
Gönlümüzü İstanbul'a açarak seyredelim
Dost gözüyle selamlaşın Tokyo veya da Delhi

Medeniyet platformu payitahtı İstanbul
Bir hak yol haritasının aslı olduğu program
İstikbâlin eşiğinde bir yol gösteren ampul
İstikbâl ümidimizin müjdesi rakam-rakam
İnsanlığa davetiye: Gel huzura huzur bul"

Medeniyet noktasında İstanbul aynen bir kul
Hem gen hem ruh yapısında anlar hem-hâl olanlar
Bir noktada hem şehirdir hem insandır İstanbul
Kendi Türkçesiyle söyler bir cihan O'nu anlar
İstanbul şahs-i mânevî kültür-san'atta sembol

Şehr-âyîni ile Pera geninde İstanbul var
Yahya Kemâl bir İstanbul, İstanbul Necip Fazıl
Ki "vücudumu tabuta doldurup dondursunlar"
Diye maddeden ferâgat gönle göre bir nâzil
Ve "Sonra İstanbul diye toprağa kondursunlar"

Mısralarının hükmünün sübut bulduğu şehir
Cihanda başka bir emsal taşımayan hârika
Ruh ve madde iksirinin terkibi Aziz Nehir:
Vücudundaki Boğaz ve ruhundaki fârika
İşte sizlere insan-kent terkibi bir Başşehir!

Amme yatırımları ki hepsi cihana açık
Hızlı tren projesi Londra'dan Kars'a kadar
Dünyayı kucaklayacak Tatvan'la Mihalıççık
"Gemi"ye "tır"a ne hacet? "Uzay Mekiği Katar"
"Tüpgeçit"ten akar iken ne su derdi, ne balçık!

Nihayet E-8'lere has ticarî fezleke
Ticaret Odası ile İstanbul'a mükâfat!
Avrupa Kompleksine yönelik mütareke
Umulur ki tam üyelik yolunda muvafakat!
İstanbul başlı başına medenî bir tereke...

İstanbul bir "Köprü-şehir" su altı ve üstünden
İster gönül güzergâhı ister maddî hat olsun
Âleme açık gönüller Türk'ün gönül büstünden
Hayâlhaneniz hacminde huzurunuz tam olsun
İstanbul gönül meşheri akseder örtüsünden

Mânâ atmosferinde de İstanbul saklı maya
Âdetâ müşahhaslaşmış bâzen kent bâzen insan
Gönül seyr-i seferinde açılır Marmara'ya
Heybesiyle cezvesiyle sizi çaya çağırır;
Gitmeye görün, Adalar başlar gönül koymaya!

Dünyaya geçit vermeyen Boğaz hendesesinin
Şimdi de sulh sükûn için tatbik sahası Boğaz
Adalar yörüngesidir ruh muhasebesinin
Büyükada Kınalı ve cazibesıyla Burgaz
Aynası: Cami, kilise-havra melodisinin!

Eğitim gönüllüleri yaşlısıyla genciyle
Seferber olmuş gönlüyle dünyayı eğitiyor
Dünya Türk'ü konuşuyor "İstanbul Türkçesi"yle
Kamboçya'dan Nijerya'ya kültür neşrediliyor
Türkiye kültür beşiği İstanbul elçisiyle!

Handân-handân bir GÜLEN yüz cihanı eyler dümdüz
Perde yok engel koyulmaz "dîl" alışverişine
Hizmette 'gönül' safâsı gerekir gece gündüz
Set yerine destek verip takılınsa peşine
İstanbul vakıf mahşeri vakf günüdür günümüz.

RABBİM yüce takdirinde imtihan için miftah
Yaratarak İstanbul'u; açmış büyük imtihan!
İmparatorluklar dahi O'nda bulup intibah

Anahtara liyâkatte Fatih Sultan Mehmet Han
müjdesine YİRMİDOKUZ MAYIS'I kılmış siftah!

El ele gönül gönüle bu ülke bizim bahtımız
Dili gönlümüzün dili lehçemiz de lehçesi
İstanbul gönül tahtı bir baht pâ-y-ı tahtımız
Nebimizin gül gönlünün mahbubu gül bahçesi
İKİBİNON BAHT LİMANI olması muradımız.

*Gönlün hususî ve hasbî sırları oldu âyân
Âmâde madde bazında beyn-el milel senteze
Objektif ilmî etütler ortada âyân beyân
Saygımız fikir üreten kim olursa herkese
Sakin, vebâldir; olmaya! Zikrimde şe'n arayan!

Pendik; 09.04.2010

Mustafa Benkli

Memleketim Nâme Dilim

Şarkıdaki İfade Ne Kadar Güzel Nâme:

.....
Bir Başkadır Benim Memleketim! ...
Aslında, bu ifade farkıyla
Mânâya tat katar benim dilim;
Bir başkadır; lisânım hakkıyla...

Sularını kirletmeye idik,
Bozmaya idik sel, salla; takıyla
Sürerdî asırlar boyu dimdik,
Türk`ün ezel, ebed vakarıyla! ...

İmanla gendir, soyu soy yapan;
Tapık değil, asalet kaydiyle,
Adl ile fikri baş tacı yapan,
Aslı aslolan dünkü haliyle! ...

Kavim yok; kavimler hep bir hamur,
İmanla yoğrulmuş mayasiyle
Ezelden ebede hayat, umûr
Haktır bu hayat vesilesiyle! ...

Uğrunda ölenle vatanlaşan
Vatanım, Halkımın tok nefesiyle
Gönlünde imanla bayraklaşan,
Bayram yaşayan ruh esasiyle...

Mustafa Benkli

Mevlâna'lar Yaşanır

Asırlar geçse bile insanlar hatırlanır
Bir hoş sedâ bırakır ebede bâki kalır
Kimisi hikmet saçar kimisi bir yol açar
Yolundan yürünerek Mevlânâ'lar yaşanır

Bu kabilden ansızın bir his daldı içime
Düşüncelerim girdi hepsi farklı biçime
Bir ara düşledim ki Mevlânâ ışık saçar
Tasarrufuna girip takıldım süzgeçime

Gel her kimsen yine gel tebliğine râm gibi
Olmaya Hakk yoluna şer yolunu kor gibi
Pamuk kılıfa girip nükteyle mayın saçar
Orhan Pamuk misâli konar mürted terkibi

Bu dâvetin murâdı içten kahtelik midir
Kucağına oturup tilkilik etmek midir
Firavun firavunken adaletle yol açar
Türk Yurdu'nda kahtelik Türk'e adâlet midir

Terimizi sömürüp kanımızı içtiğin
Cemaat kılıfında münâfıklık biçtiğin
Vatanımda sana da rahmet Türk'deki vakar
Turnosol oldu sana yüze vurdu hiçliğin

Ve mayanla mayası uyuşan şu dünyâda
Fransa'da İsveç'te ya da aynı furyâda
Bizden de bir-kaç soysuz sanaki kucak açar
Bilesin ki bu şöhret kalacaktır hülyâda

Yemedik de yedirdik giymedik de giydirdik
Bu mertliği ezelde dinimizden sindirdik
Ne var ki sırf isminde bu din mürtedde batır
Yetti bu sabrı artık gerdirdik de gerdirdik

Hak bu ki bu ülkede dinimizle yaşanır
Dinimize düşmanlar boşuna telâşlanır
Allah[CC] yaratmış diye yine de kucak açar
Bu Vatan evlâdında Mevlânâ'lar yaşanır

Mustafa Benkli

Milletinin Has Evlâdı 'Muhsin Yazıcıoğlu'na Duâ

İstimdâd günüdür bugün 'güneşin kapanmasın'
Ümidim: Sen bu gecenin sökecek şafağısın
Duâmız duâlarla İnd-Allah'ta katlanarak
Hak Katında mâkes bulan menziline ulaşsın
Rabbim seni milletine ÷lkene bağışlasın.

Yirmibeş sene önceden bugünkü gibi sahih
'Güneşimi kapatmayın' nîdân ile müşâbih
Kaderinde yürüdüğün imanının yönünde
Tek bir yürek kesilerek Zâtına müteveccih
Yetmişmilyonlar kalbinde duâlar vecîh-vecîh:

Rabbim! Hadsiz lütfün ile ihsan ettiğin Muhsin
Öz ismi ile müsemmâ mütedeyyîn ve tahsîn
Biz de O'nunla teslimiz; Milletine bağışla
Herbir şeye imdâd sende; sende herbir mehâsîn
Herşeyi yapan-yaratan; mülkün sahibi sensin!

Niyetiyle, ihlâsıyla Milletinin sağ kolu
Yusuf gibi, Yunus gibi 'Muhsin Yazıcıoğlu'
Canını almış dişine Hak yolunda seferde
Huzurunda dağdağalı dâvâsıyla dopdolu
Yağan kardan üşümesin! Buz kesti Anadolu.

'Kar'ı rahmete garkeyle, imtihanı feyz eyle;
Bu imtihan çilesinde hizmeti berat eyle.
Yüreğiyle Hak yoldaydı yoluna revan olsun;
Yüreğimizle şahidiz Yâ-Rabbim nazâr eyle.
Herşeyi güzel eylersin gönlümüzce hoş eyle;
Yürüsün güzelliklere Milleti Muhsin Beyle...

- Duâmızı Yâ İlâhî indinde makbul eyle-

Mustafa Benkli

Mîrâc'da Gönül İklimi

Uykusuz gecenin vecd şafağında
Rüyâda mânâlanan hal diliyle
Kandilin Mîrâc'daki şuâında
Ruhumuz kâm alsın dil iklimiyle

20.08.06, 05.00; Pendik

19.08.06 gününü 20.08.06 gecesine bağlayan Mîrâc Kandili münâsebetiyle Rabbimin selâm ve duasına mazhar olup; feyiz, bereket ve mükâfatına erişme dileklerimle...

Mustafa Benkli

Muhammes Münâcât

Bize Miras kalan eski şiirimizde nadide türlerden MUHAMMES türünde, Mübarek Kadir Gecesinde mânâ ve ruhuna uygun münâcât-Dua sahasında, XVII.Y.Y. şairlerinden Şuhûdî'nin bir muhammesinden seçme iki kıta ve benim bu iki nadide kitaya nazire kabilinden bir özenti kaydım.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ey Hudâ-yı Lâyezâl ü Lemyezel Hayyu'l ebed
Mâlik-i mülk-i ezel Mâ'bûd-ı bî-çün ü Samed
On sekiz bin âlemi îcâd iden Ferd ü Ehad
Geldüm istimdâda bâb-ı rahmetünden kılma red
Ya İlâhî âsî-i bî-çareyem senden medet

.....
Fikr-i dünyâyile dilde zevk ü hâlet kalmadı
Âlemi ukbâyâ şevk u sa'y u himmet kalmadı
Sînede nûr-ı safâ bûy-ı mahabbet kalmadı
Nefsile iblîse uydum âr u gayret kalmadı
Ya İlâhî âsî-i bî-çareyem senden medet

[Hüdây-ı Lâ-yezâl ü Lem-yezel: Yok olmaktan uzak ve varlığı daim Allah.
Hayy: Allah'ın hayattar oluş vasfı; Hayyu'ul ebed: Daimî var olan Allah.
Samed: Hiç bir seye ve kimseye ihtiyacı olmama, mutlak zatıyla kaîm Allah.
bî: bir şeyin tam tersi, çün: misilli. bî-çün: Misilsiz benzersiz; Allah'ın vasfı.
Ferd: tek=eşsiz, benzersiz; Ehad: Tek... Allah'a ait vasıflar. ü: ve.
İstimdâd: Yardıma, merhamete sığınma; yardım talep etme...

Dil: Gönül.

bûy-bû: koku, râyihâ..bûy-ı mahabbet: muhabbet kokusu, muhabbet eseri...
iblîs: şeytan]

Nazire:

-

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yâ İlâhî Yâ Rahîm Yâ Hüve'l evvel ve'l ebed
Mülk senindir varlığım senden neşet sensin samed
Âlemî Ervâhı sensin var eden sensin Ehad
İmdâdım sensin senin rahmında Rabbim kılma red
Yâ İlâhî isyanımdan af için senden meded

Dünya fikrinden gönülden baktığım hâl kalmadı
Âlemî Ervâha heyhat hoş bakan kul kalmadı
Leyl-i kadrin hoş muhabbet rayhâsından kalmadı
Nefsimin şeytanla eş şerriyle azmim kalmadı
Yâ İlâhî isyanımdan af için senden meded

Mustafa Benkli

Muhasebe

Bir zamanlar var idi benim de anam babam
Şimdi evlâdımıza olmuşuz ana baba
Haklarını verdik mi orda karışık kafam
Ektiğini biçmekmiş uygun olan hesaba

Ne ektik ne biçeriz muhasebe çok hassas
Evlâd-ı ıyâlimiz bizim için candan can
Ebeveyne minnet mi mihnet mi ettik ihsas
Evlâdımızın hükmü olmalı bize mîzan

Anlamış mıydı acep ebeveynim kalbimi
Bir içine girip de görseydim kalblerini
Şimdi de çocuklarım hisseder mi kalbimi
Bu yüzden keşfe daldım onların kalblerini

Gerçi kim nerden bilsin bir kalbin mîzânını
Herkes kendi kalbinden ancak eder istihsân
Veya ruh haletinden varsa suî zannını
Rabbimin takdîridir ahseninden de ahsen

Bu dünya böyle gelmiş böyle gidiyor işte
Vaktinde güzel amel işlemiş olsak keşke
Son kertede nihayet ruh kabarır finişte
Yapmamışsan ne fayda desen yapsaydım keşke

Amel muhasebesi bugün kâr etti bana
Bir intibâh olsa da artık ne fayda olur
Bu kabil muhasebe atılmasın yabana
Vaktinde muhasebe felâha medâr olur.

Mustafa Benkli

Muhayyel Bir Şahs-ı Hakiki'ye

Bir minik kuşumuz vardı
Gönlü güneşten de âftâp
Bir kuğu gibi şakırdı
Adıyla şavkıyla Mehtap

Sustu mu o şakıyan dil
Soldu mu o şavklı gönül
Ahir vakti ömrümün bil
Can verem solmasın o gül

Mustafa Benkli

Ne Dersiniz

Bâzan rastlanır, adam fedakâr ve de bağışlayıcıdır
Bâzısı böylesini enâyi, kendini gözaçık sanır
Ve bu nefsi öldüren gani ruh esas insanın harcıdır
İndimce, asıl o kendini gözaçık sananlar aldanır.

Ben her vesileyle kendini gözaçık sananlara derim
Eğer öyleyse, bu kabil gözaçık enayi olmaksızın
Varsın enayi desinler hep, yine de ben bunu yeğlerim
İthamım hakka, hukuka nizama uymaktan olacaksa!

Mustafa Benkli

Neim

Bâzen kendi kendime düşünürüm ben neyim
Nerelerden geldim ben nereye gideceğim

Tek başıma kalınca kendimi bende buldum
Yoksa beni bulmadan ben nasıl durulurdum

Düşündüm ben ne isem mutlak kendim içinim
Kendim içindir ancak dinsizlik ya da dinim

Dindar ile dinsizin arasında münâfık
Her kalıba uyumdur ondaki şen'î farik

Münâfıklıktan ârî namusluysam kendime
Nazaran oluvermek ters düşüyor pendime

Orta mektepten aldım Fikret`ten 'ben' dersini
Mehmet Akif gösterdi `İNSAN`ın adresini

Fikret bir has vezinde diyor ihtişam ile
Ki dedim ben kendime bu sözü iyi dinle

*Kimseden ümmîd-i feyz etmem dilenmem per ü bâl
Kendi cevrim kendi eflâkimde kendim tâirim
İnhinâ tavk-ı esâretten girândır boynuma
Fikri hür irfânı hür vicdânı hür bir sâirim* '1'

Akif ise Dostlarım diyor İNSAN nesline
Mâhiyyeti yönüyle dokunarak nefesine

*Haberdâr olmamışsın kendi nefsenden de hâlâ sen
Muhakkar bir vücûdum dersin ey İNSAN fakat bilsen
Senin mâhiyyetin hattâ meleklerden de ulvîdir
Avâlim sende pinhândır cihanlar sende matvîdir* '2'

Bu kabil bir tefekkür bana hep oldu yoldaş
Yollarda kaldırımlar da olurlar arkadaş

Necip Fâzıl kemâle erdirme klavuzu
Eritti o şahsiyet denen kalıpta buzu

*Ruhunu eritip de kalıpta dondurarak
Sonra İstanbul diye toprağa koydurarak* '3'

Vecdî trans kavlından saçtığı heyecanla
Coştuk taşık doğrulduk kavrulduk başla canla

Doldurup gönlümüzden açtığımız havuzu
Dondurup ihyâ etti eriyen ruhumuzu

Ve Vatan sevgisiyle kalıplaşan ruhumuz
Ondan mirastır bize rûh-efşân tabutumuz

Ne bir kimseye köstek ne muhannetten destek
Ne kimseden istimdat etmeye duyduk istek

Nasibimiz Hakk`tan hak bulduksa aldık el-hak
Sen sana düşeni yap üstesi Hakk`a ilhak

Kula kul olmak niye senden müş`ir mi sanki
Sen hele bir kul olma ne hâle düşer bak ki

Başımıza gelenler tevekkülen hoş şeyler
Vehîm şüphe endişe bütünüyle boş şeyler

Bu tevekkül vecdini ulu erenlerde gör
Yunus`u Mevlânayı örnek al bizi hoş gör

Erzurumî İbrahim Hakkı ne güzel söyler
Mevlâm görelim neyer neyerse güzel eyler

Diyerek hak yolunu önümüze sermiştir
Gönül klavuzunu elimize vermiştir

Gönülden gelen sesle irkilip anlaşmalı
Bu Cennet Vatan için sımsıcak kaynaşmalı

Pendik, 02.06.06 02:22

'1' Tevrik Fikret Rûbab-ı Şikeste Mukaddime [Aruz 4xFâilâtün]
'2' Mehmet Akif Ersoy Safahat Birinci Kitap İNSAN [4xmefâilün]
'3' Necip Fâzıl Kısakürek İstanbul [Hece]

Mustafa Benkli

Neyleyeyim

Bana sırf saltanat olan boş şöhreti neyleyeyim
Bir devlet kaybetmiş isem ben serveti neyleyeyim
Bir nebzecik iffetime halel gelmesin Ey Rabbim
Beyhude bir nefes için bu hayatı neyleyeyim

San'atım şaha kalkmışken kendimi nasıl zeylettim
Fıkh hayat projesiyken Frenk'e nasıl meylettim
İçime hiç sinmeyen şu aczimden azil et Rabbim
Memâtıma fetvâ olan bu hayatı neyleyeyim

Sen de farkında değilsin galiba Azîz Milletim
Kim soktu seni bu mâkûs kalıba buna illetim
Âleme olmasın gedâ diye Milletime Rabbim
Râhmetmezsen yaşasam da bu hayatı neyleyeyim

Ümit ettim yanılmışım dedim ki bir seyreyleyim
Baktım el-hak riyâ hâkim bunu nasıl söyleyeyim
Ya bâhtımı geri getir ya beni al götür Rabbim
Onmayacak isem eğer bu hayatı neyleyeyim

Zamanın ötelerinden Âkif'den kalbime doğdu
Dilinde pelesenk olan şu İlâhî ilhâm oldu
Ne bana yaradı cismim ne yâra yâr oldu (Rabbim)
İlâhi ben bu bir avuç (şu) tûrâbı neyleyeyim

Mustafa Benkli

O'ya Nazîrem

Parıldayan, gönülde, şavklı bir akistir O!
Bazan, rotayı çizen, bazan, bozan histir O;
Bazan da, ıslâh için depreşen nefestir O!
Bende, bir fevk-al-beşer erişilmez üs'tür O!

Bazan, O bir muâmma, bazan, bir derviştir O!
Bazan, ilhamla doğan, müthiş bir ermiştir O;
Bazan, sırrına muhkem, bazan, sır vermiştir O,
İçimde, bir Muallâ, kabaran tek histir O!

Bazan, gönlümü delen kirpik ile gözdür O,
Bazan, ruhu şâd eden duâ ile sözdür O;
Bazan, yüreği yakan âteş ile közdür O
Ve de, hüsrânla bakan, hüzün dolu gözdür O!

Silâ hasreti çeken, sabırlı gönüldür O;
Sitemlerden müberrâ, seven bir gönüldür O...
Kara sevdalı gibi sıla kokan güldür O,
Değirmen Deresinde öten tek bülbüldür O!

Bazan, hükmün bütünü, bazan da bir koldur O;
Sağı, solu bilinmez, ulu-orta yoldur O,
Varlığıyla ganimet, yoklukta da boldur O,
Allah(CC) 'a varan yolda, en kestirme yoldur O!

Bin atlı kıratta kadîm, şair Dostumun, müthiş bir akisle yüreğime akan
Nefesine nazîre'dir...

Mustafa Benkli

O Ad

İçimde, derinden bir özleyiş var;
Hasret mi, sılâ mı, ne bunun adı?
Bâzen, bir burkuntu, bâzen, iç açar;
Kasvet mi, sevinç mi, ne bunun adı?

Gönlümde, tâ içten bir bekleyiş var;
Evlât mı, kardeş mi, ne bunun adı?
Bir, endişe gelir, bâzen de, vakar;
Varlık mı, Vatan mı, ne bunun adı?

Hep, arar, dururum; o bir tek tadı,
Bâzen, akla vurur anamın adı,
Bâzen de, tornumun Adı, Soyadı;
Saâdet Sebebim Rabbimin Adı! ...

Mustafa Benkli

Rubâiler

*Ahbâbını ister iyi ister kötü seç
İdbâra düşersen seçilirler er geç
Birçokları küsmüş gibi bîgâneleşir
Onlar sana küsmeden sen onlardan geç*

Hayyâm'ı alıp tercüme et derlerse
Öğrenmek için tâlib isen bir derse
Derdim ki rubâîsini nazmetmelisin
Hayyâm onu Türkî'de nasıl söylerse:

*Hayyâm günâh için şu mâtem neyedir
Gam fâide bahşederse bilmem neyedir
Gufran gelmez günâhkâr olmayana
Mâdâm o günâh için gelir gam neyedir

.....Yahya Kemâl Beyatlı

Rubâî

Müstef'îlâtün mefâîlün feûlÜn
- - - - - ' - - - - / - - -

Bayram paylaşmak içindir eşle dostla
Efkâr esrâr her halinden pay alışla
Keşfet dost kalbinde senden gizli sırrı
Hâyat ünsiyet değildir sâde postla

.....Mustafa Benkli

Cumhuriyetin fazilet ve hürriyet şuru iksirinin Ülkemizin ufkuna hakim olması özlem ve temennilerimle Cumhuriyet Bayramını can-ı gönülden tebrik ediyorum....

Pendik, 29.10.2006

Mustafa Benkli

Ruhum Erzincan

1941-1955 İlk-Orta-Lise tahsilimin şahsiyetimle birlikte gelişip ikmâl edildiği, şasiyetim itibariyle 2. Doğum yerim Erzincan'ın ruhumda derin bir muhabbetle kök salan hatırasına hürmeten, bir tahattur eseri tezâhür eden bu hislerimin şi're tahavvülüyle içimden geldiği gibi kayda geçtiğim hissiyâtımı hepsi birbiri gibi kıymeti haiz ilk mektepten Üniversiteye, Üniversitede; Doğduğum Zağgi'm-Erzurum'um ve Erzincan'ımdan sonra şahsiyet ve hayatıma sahne olan 4. Vatan şehrim Istanbulda birlikte Yüksek Tahsil Hayatımızı sürdürdüğümüz canımdan can Erzincanlı can arkadaşarım ve canımdan can hemşehrilerim Erzincanlıların Yüksek Şahsiyetlerine- bu arada bizi biz eden edebiyat kültürümüzü ve ruhiyatımızın inkişafını temine medâr maarife eden başta Rahmete erişmiş Yüce İnsan Edebiyat Hocamız Tahir Alangu, Lise Müdürümüz yerine kaîm, çınar insanlarımızdan Rahmi İder Beyefendi ve refikaları Nesrin İder Hanımefendi hocalarımız olmak üzere Orta Tahsil Hocalarımız; İlk Mektep hocalarımız; kezâ Hakkın Rahmetine erişmiş Yüce İnsanlar Başöğretmenimiz Hikmet Kılıçer ve sınıf öğretmenimiz hem hâmimiz Raif Kamaçı Beyefendilerin ve ayrıca da, vefa adına, bürokratik makamda bürokratik çarpıklığın değil de insanlık hizmetinin ne şekilde görüleceğinin müşahhas misâlini şahsında veren, yaşayan ve yaşatan, bu yüzden de gönüllerde ebedî yaşayacak, âdetâ Erzincanlı Özdeşleşen, Valilik; uhdesinde ayrı bir mânâ taşıyan Valimiz Rahmetli Recep yazıcıoğlu` nun aziz ruhlarına ve hayattakilerin aziz şahsiyetlerine hürmeten, hatıralarına ithaf olunur!

=====

Erzincan-Erzincan canım Erzincan
Depremlere verdin nice nice can
Bir ucda Tercañ, koltukda Vican
Sana kurban olsun can üstüne can

Tarih boyu sana nasipmiş figân
Etrafında türlü türlü bezirgân
Sana vermek değil istiyor organ
Sarılmaya yokken sende bir yorgan

Fırat bile senden aldı nice can
Senin nahif halkın değildir bî-can
Siyasetle girdi nice fitne can
Son çileler olsun bunlar Erzincan

Otuzdokuz'da bir feryâd-ü figan
Kısa zaman sonra tren aldı can
Ev yerine sana yaptılar korgan
Mevlâm sana ede imdât Erzincan

Sana yardım geldi sanki bir sebil
Umursamaz değil halklar onu bil
O yardımlar oldu hebâya kabil
Bürakrasi denen mereti de bil

Ümitvâriz bahtın açılacaktır
Sana canlar kurban canım Erzincan
Hizmetler de bir bir saçılacaktır
Bahtın açık olsun ruhum Erzincan

Bak bağırından çıkan kimler kimler var

Elli Ellibeşli liseliler var
Bir AKBULUT çıkar yağmurlar yağar
Yıldırım çakarak ışıldar dağlar

Bu ışıldamayla veçhen değiştii
Güzel görünümün ne şirinleştii
Kayak merkezinden doğan güneştii
Bağın bereketli sular erişti

Lâyıksın hizmete yurdum Erzincan
Yararsa vereyim ruhum Erzincan
Sende tahsil-hayat buldum Erzincan
Der BENKLİ Mustafa kulun Erzincan

Pendik, 07.05.05; 14:45.

Mustafa Benkli

Saf Duruş

Pâdişâhı Ekber hâzır hem Nâzîr
Şahsi mânevî Peygamber ser zâkir

Safta hûzurî Îlâhîylâ bir bir
Hâlde Allahû Ekber siftah tekbir

Hâs duruşda ilk ol emr-î îkâmet
Hâzirûnda kol kol sihrî bir haşyet

Râm olup o kalpler rûhen âsûde
Haşmetiyle deryâ mâvî seccâde

Dağladan hizaylâ varlık kîyamda
Mer'alar vahâlar hem-tâhiyyatda

Vâdiler ovâlar hükmen secdêde
Mâiler sulardan mülhem cezbêde

bâhirin nehîrlen bir vuslat hâli
Rûhinin Melekden mülhem vecd hâli

Zâhiren beşêrin kalbî hüşyârla
Rûhu mutmaîndir virdî hüşûyla

Fâ ilün / feûlun / Müstefîlâtün
- . - / . - - / - - - - -

Mustafa Benkli

Sağol ABİiii!

Bir ses var yüreğimde
Topak, buruk bir nesne;
Gösteremem, açamam
Ve çözemem;
Bir şekil de veremem
Öyle sarmaş dolaş ki,
Bir telini sökmemem,
İçimde de tutamam! ...
Öyle olduğu gibi
Ortaya seriversem...
Nolur; onu yine siz
Şekle sokuverseniz? ...
Dilerseniz ona siz
Şiir deyiverseniz! ...
Sereceğim şey sessiz
Bir nidadan ibaret
Tomak tomak Dört hece
Çöreklenmiş içimde:

Geçmiş bir gün Pendikte
Gözüme takılmıştı
Sanki bir gül goncası
Ya da gül! ...
Bir şeyin içine tam
Dalıyor ve çıkıyor...
Yaklaşırken seyrettim:
Bir nafaka uğruna
Öyle helâl ve vakur
Dalıp, dalıp çıkış ki;
Bir bidonun içine! ..
Mahir parmaklarıyla
Bir ambalaj ediş ki! ..
Bir de furgunu mu ne?
En lüksünden bir binek;
Burak gibi bir şeydi
Bir atın terkisinde! ...
İstif ediyordu O;
Bidondan seçip, çekip bulduğu nafakayı! ...
Yaklaştım neden bilmem?
Gül sandığım tomağa! ...
Meğerse o başının kuzgunî saçlarıymış;
Parmaklarım okşarken,
Öyle bir haz verdi ki
Yüreğim geril, geril
İçimde derin sızı! ...
Daha da kalamadım,
Avucuna bir küçük
Neyse bırakıverdim;
Telaşlı kalabalık
İçine dalıverdim! ...
Lâkin, ardımdan öyle
Bir nîda geldi ki;

Hep içimde kalacak,
Beni minnete sokan O'nu hatırlatacak:
Bir küçücük şeye de
O hazine gönlünde
Teşekkür makamında
Kopuveren feverân;
Beni beynimden vuran:
.....Sağol ABİiii.....

Mustafa Benkli

Selâm

Selâm var ya selâm ondan güzel kelâm
Gönül Dostları'na verilen o selâm
Alan yürekteki doğan ihtizazdan
Daha güzel birşey bilemem vesselâm

Bugün idrâk etmekte olduğumuz mübârek Rağaib Kandili münasebetiyle en halisâne duygularımla selâm, sevgi, muhabbet ve saygılarımı iletir Rabbimden bu geceler yüzü suyu hürmetine cümlemizi sevdikleri cümlesine dahil edip kükâfatına mazhar kılmasını dilerim...

Selâm, sevgi ve muhabbet ve saygılarımla...

Mustafa Benkli

Sevgiyle Yanmak Güzeldir

Sevgiye kanan her gönül güzeldir
Seilmekten ise sevmek güzeldir
Sevgi beklemeden sevmek esassa
Gönülden severek yanmak güzeldir

Sev seni sevenin başı kel olsun
Dense de yeter ki sevilen olsun
Sevginin bahşışı olmaz bilhassa
Sevgiyle mezara konmak güzeldir

Sevgi ebede dek eren ezeldir
Derûnî sevgidir ki lemyezeldir
Allah için sevmek en büyük hassa
Dostun vuslatını anmak güzeldir

Mustafa Benkli

Sultan'ım

Bir de bana diyorsun ki aşk yaz sana a Han'ım
Senin gibi deryâsına dalmadım ki Sultan'ım

01 Eylül 2006

Mustafa Benkli

Süleyman'a Selâm

Sitedeki bu yerimiz temelde şair olmadığımız için, şiir yazmasak da, Gönül Dostluğu olarak gönlümüzde kabul bulmuş olan şair ruhuna hürmetimiz, râbitamız itibariyle onlara sık sık mürâcaat edip, kezâ, yorum yazsak da, yazamasak da, okuyup nâsibimizi alıp, Gönül Doktorları kabul ettiğimiz cihetiyle de gönül şifâmızı bulup ruhumuzu dinlendirdiğimiz köşemiz olup; bâzen de kaderin icbâr ettiği teslimiyet hallerinde içe vurmakla, dinmeyip, dayanamayıp dışa vurup, rahmet, mağfiret dileyip, feverânımızın da rahatlatıcı cihetiyle ulu orta bağıramayınca, hissiyatımızı âcizâne kayda geçirme zâruretiyle, bu hânemiz hâtıra defterimiz olarak bizi celbettiğinden; 1 Nisan 2006 Sabahı, Kıbrıs'tan vazife dönüşü, Hava Meydanı yolunda trafik kazasında şehit verdiğimiz, Kaptan-ı Deryâ'larımızdan, deryâlar kadar engin ufuklu, hayatımızın hayat kadar güzelliği, evlâdımız kadar azîz yeğenimiz Süleyman Paslı'nın ebediyete irtihâliyle, bizi teslimiyet tahtında elîm bir yeîs ve teessüre gark eden hissiyâtımızın tamâmen hususi olan ifadesini bu şekilde buraya kaydetme ihtiyârındayım...

Umuma da açık olduğundan, girip okuyan Gönül Dostlarımızdan da rahmet sunulmasına vesile olması dileklerimle saygılarımı arz ediyorum efendim...

Selâm, sevgi ve muhabbetlerimle...

=====

Süleymanlar geldi geçti Dünya'dan
Sen başkaydın indimizde Süleyman
Fermân idi sende sevgi merhâmet
Hayat idin sen hayata Süleyman

Girdiğin hâneye hayat taşırdın
Gönül coşturarak yürek taşırdın
Hayata da ne çare ki nihayet
Erken nâsip imiş vedâ Süleymân

Bir Nisan'a mahsus garipliklerden
Keşke şaka olsa dedim içimden
Heyhât sabah ile İlâhî Hikmet
Teslim aldı ruhumuzu Süleyman

Yandı yürek yandı gönül vay aman
Dayanır mı Can'lar illâ da Anan
Saldın içimize acı müebbet
Uçup gittin kuş misâli Süleyman

Sen büründün şehitlik kefenine
Tesellidir dayansak hasretine
Ağlatırken Dünya'da az bir firkat
Firkatına dayanılmaz Süleyman

Bıktırmasın seni Mevlâ'm kabrinde
Kalbinden bir parça var bu kalbimde
Senin için atan kalblerde ebed
Hatıralarda bâki kal Süleyman

Kıbrıs'la gurbetten ortak kaderin
Bu uğurda şehitlikteki yerin

Hem vazife başı ve hem de gurbet
Hakk'dan gelen bir mağfiret Süleyman

Rabbin Rahmetiyle huzur bulasın
Peygamberimize komşu olasın
Ruhumuzla yaşayıp yaşatasın
Meleklerle yaşayasın Süleyman

Mustafa Benkli

Süt İle Bal Benim Dilim

Belki anlıyoruz birbirimizi,
Ama, hepimizin dili bambaşka!
Ne olur? Yıkmasak hoş Türkçemizi;
O'nun sesi müzik, tadı bir başka!

Ana sütü sözü Yahya Kemal'in,
Ben de bu iksirle kapıldım aşka!
Hiç bir şeye değmez, bunu ki, bilin;
Özenmeye ecdat dilinden başka.

Orada, genime hitap var, benim;
Benim genim O'ndan, değil ki başka!
Hele, bir okuyun, bana güvenin;
Benzemez, hâ! Bu aşk; başka bir aşka! ...

Mustafa Benkli

Şeb-i Arûs

Şeb-i Arûs erenlerin gelin olduğu düğün
Bu düğünü bayramlara döndürürken Mevlânâ
'Kefeni nikab 'eyleme'" salarsa bir hevl_âna
"Lâ havle-ve-lâ kuvvete" çekilir her bir öğün

Ârifler meçhûllerin her bir türlüünü bilir
Sırrına ittibâ eden kalb ehlinin düğünü
Sevdiğine kavuşulan bu Şeb-i Arûs günü
Esaretten kurtulunup azadlığa erilir

'Zillet ve horluktaki zevk evlâysa taçdârlıktan'
'Sevdiğini kavi seven gördüğünü tam gören'
Gönül ehli biline ki tıpkı bir yediveren
Sıtkıyla kopar dünyadan 'dışına yol aramaktan'

Ne gündüz dağdağasında sindi idi bu sırrım
Ne gece sessizliğine sızdırabildim O'nu
Öyle bir sır ki farşetmem gelse dünyanın sonu
Bu benim melâlîm olan ibrâmî baht musırrım

*İnsanların hayırlısı insanlara yarayan
Sözün hayırlısı ise az ve öz olanıdır*
Diyen o mürşid-i kâmil kalblerin mihmanıdır
Allah gönüllere bakar tene değil ap ayan

Sevgi ile acıların tadlaştığı sır ile
Gönülleri yürekleri hasrederek sevgiye
Sevgi ile padişahın kul olduğu sergiye
Râm olarak tâbîlikmiş dünyadaki defile

Pendik; 18 Aralık 2006

Mustafa Benkli

Şefkat

Rabbimin, rahmıyla, mahlukuna bahşetme şefkattir...
İnce bir sevdıyla, sevgiliye meyletme şefkattir;
Kimsesiz yavruyla ağlayana rikkat de şefkattir...
Mazlumun gönlüyle hüznü ise imdât ve şefkattir;
Zâlimin zûlmüyle inleyene himmet de şefkattir...
Allahım! Şefkatle, isteyene şavkın; ne şefkattir?

Fâ i lâ tün / müf te î lü / fe i lâ tün / me fâ î lün
(- . - - / - . - . / . . - - / . - - -)

[Vezîn; *Fâilâtün feilâtün mefâîlün* kalıbına *müfteîlü* cümlesinin eklenmesiyle bu şiire mahsus tertip edilmiştir. M.Benkli.)

Mustafa Benkli

Şehrim ERZURUM

"ERZURUM "

İnsanın içine bazen acı, bazen hasret, bazen arzu, bazen vuslat hükmeder; dili lâl olur, gönlüyle halleşir, başbaşa kalır... Kavrayamadan hissettiğim bu gibi halden dilime birden Şehrim ERZURUM düştü.

Gece düşümdeydi; bir kuzu meler,
Gönlümün telinden içime iner;
Sanki senin sevdan gibi Erzurum,
Sen benim muradım, yurdum ERZURUM!

Muradıma erem der oluyorum;
Sanki birden sana doğruluyorum,
Lâkin, nasip olmaz, kırılır kolum!
Vay! Benim türâbım, yurdum ERZURUM!

Dilini özledim, dilimi yuttum,
Balını özledim, gönül avuttum;
Ağumu içime akıtıyorum,
Tâ ki, düşsün sana yolum ERZURUM!

Hayâlen yolum hep düşer Ejder`e,
Tabya`dan görünür Değirmen Dere;
Ruhumu Zağgimle avutuyorum,
Görmezsem, gözüm köz olsun ERZURUM!

Gümüşgöz`den hayâl ettim Efem`i;
Alvar`lı Efem`in nefesi beni
Eritiyor, her dem hissediyorum,
Ciğerim yanıp, hâr olsun! ERZURUM!

Bir bakarsın oldum, Gürcükapı`da;
Sanki Recep Abi, işte, karşıda!
Heyhât! Hayal imiş ve anlıyorum:
Yattığı yer senin koynun ERZURUM!

Eşlerden, dostlardan ayrıldık bir-bir;
Şükür ki, yerleri senin kalbindir! ...
Benim de vâ`dimdir; ahdediyorum,
Tenim toprağınla dolsun ERZURUM!

Rüyâmda da olsan, sen hakikatsin;
İçimde yer alır âdetâ aksin;
Aksine dalarak soğutuyorum
İçimde yanan o kör`um ERZURUM!

Muradım var ama, gelemeyiz isem,
Ben sana, rüyâmda: Yolum var desem;
Versen sen rüyâma ulvî bir yorum
Ve bana sen gelsen; n`olur ERZURUM!

Kargapazarı`nda KAR ÇİÇEKLERİM,
KARGÜLÜ`ne dönen kır çiçeklerim
Dikeninde açan GÜL görüyorum;
Bir gülün de, ben olum ERZURUM!

Mustafa Benkli

Sayın Mustafa Benkli Beyefendiye,
ALLAH SİZİ KORUSUN
MELEKLER DE ERZURUM'A UÇURSUN EFENDİM..

Sevgim saygım hayır dualarımla.

*Şehrim ERZURUM Şiirime yorum olarak bu kompozisyonu lütfeden
güzide şairemiz
sevgili Sabiha RANA Hanımefendiye
Şükran ve Saygılarımla
Mustafa Benkli

Şiir Gibi Şehir İSTANBUL

Ben şair değilim, İstanbul zâhir;
Neresinden yazsam oluyor şiir...

Bir sevdalı gönül böyle demişti...
Yine öyle, lâkin, pek şey değişti:

Boğazda berrak ve mavi mi sular?
Kıyılar sakin; emin mi kuytular?

Yemyeşil; Cennetten iki yaka da
Neden betonlaştı ahır zamanda?

Bilmem söylesem mi; söylemesem mi?
Martılardan kıskanırdım desem mi?

Bir sevdalı mektubu da ben yazsam,
Sonra dönüp bir iyice ağlasam;

İç geçirsem bu gönül durulur mu?
Acep benden hiç haberin olur mu?

Bense senden her kayıba yanarım,
Yararsa; sana can vermeye varım! ..

(Zağgi; 29.05.2005)

Mustafa Benkli

Tebrik

Feilâ'tün Feilâ'tün Feûlün

Ramazan Bayramı Cîhâna râcî
Beşerin ahvali mahkûm ve mahzûn
Bu günün âleme mahsus mesâjı
Ruhunuz dâima hûşûyla dolsun

Ramazan Bayramınızı tebrik edip, âlemlere rahmet, bereket ve sevince vesile olmasını diliyorum....

Pendik; 24.10.06

Mustafa Benkli

Türkçe'me Destân Ve Renk

İrdelemiş bir dostum
Yabancı söz çok buldum
Diye *Korku* Şi'rimin
Yorumunda okudum

Korku'daki Türkçemi
Candan azîz lehçemi
Nazara al Can Dostum
Beni bir dinle e mi?

Ben bir Türk'üm ve benim
Dilim Türkçe bilirim
Alıverdim anamdan
Anam ne dedi bildim

Avrupa'da bir zaman
Müslümân olsa insan
Türk oldu deyilirmiş
Bunda hikmet var inan!

Yine Türkçe hoş bir söz
yinelemek de bir söz
Yanlış bir söz olur bu
Yaşayan Türkçe'dir öz

İnsanlar buluşurlar
'söz'e 'kalıp' bulurlar
Düşünürler mânâyı
Öylece konuşurlar

Düşünen müslümansa
O'na rehber Kur'ansa
Bu rehber ışığında
Peki dil nasıl olsa

Deyilir ya bir işte
Yanlışlık yok bu işte
Yanlışsız denilecek
Ana dilidir işte

Anamızın ak sütü
için bildim sükûtu
Sirt üstü yatma dedi
Dedim Ana başüstü

O sebep sübût dedi
Onunla da bitmedi
Şaysız söz öğrendim
Öğrendiğim Türkçeydi

E! Dinim de Türkçe'dir
Dili hâlis Rab'çedir

Tarihçe oldu bana
Dilim hâlis Türkçe'dir

Kur'an Türkçe değilse
Râb da eğer değilse
Peki dilimde Allah
Nedir Türkçe değilse?

O zaman hep insanız
Ayrıysa inancımız
Ne ise amacımız
O olsun aracımız

Sonuçta bir arada
Kalmayıp dar arada
Geniş bir dil ara da
Kalma iki arada

Ecdâdım ermişlerdi
Bu dili bilmişlerdi
Ürettiklerine de
Eserler demişlerdi

Onlar ne ise biziz
Herimizin nesiyiz
Değil mi Can Dostlarım
Bence temsilcisiyiz

Nedîm'i anlamadan
Nef'î'yi kavramadan
Şair olunulur mu
Yunus'u duyamadan

Fuzûli'yle yanmayan
Gönül müdür ki yanan?
Türk gönlü mü olurmuş
Bâki Dili'nden kayan

Necîp Fâzıl Türk diyor
Başka bir şey demiyor
Şu güzel sözlerini
Bil ki herkes seviyor:

***Ruhsal parasal soyut
Boyut yaşam eğilim
Ya bunlar Türkçe değil
Yahut ben Türk değilim

Oysa halis Türk benim
Bunlar işgalcilerim
Allah Türk'e acısın
Yalnız bunu dilerim

Ağlayın su yükselsin
Belki kurtulur gemi
Anne seccâden gelsin
Bize dua et e mi? *****

Diyen koca Üstâdı
Eder miyiz gözardı
Bunlar Türkçe değil mi?
Bu ruh Türkçe'nin gardı

İşte işbu Türkçe'den
Hatta tek kelimeden
Hak arar bil ecdâdın
Vaz geçsen tek heceden

Burada bir kelime
Türkçe değil desene
Türkçe'mi ben indirdim
İçime tane-tane

Bu renkteyken Dilimiz
Yeniden diriliriz
Bir tesânüd kurarsak
Cihâna serpiliriz

En eski kelimeden
Ve yeni kelimemden,
Canım çıksa vaz geçmem
Sökemem ben dilimden

Sadece uydurukça
Bana yutturuldukça
Direnir paralanır
Ruhum dünyâ durdukça

Severim ruhunuzu
Azîz huzurunuzu
Canımdan Can Dostlarım
Bilirim arzunuzu

Benim bu bildiklerim
Sizden öğrendiklerim
O melhûz kişilere
Müşterek dediklerim

Soralım onlara biz
Kolaydır suâlimiz
Cevabını alalım
Bilinsin ahvâlimiz:

Hafızan mı bozuk ki

Çıksın içinden eski
Yenisi ancak sığsın
Onun içine sanki

İngilizce bilirsin
Daha çok dil bil dersin
Anamdan hazır dili
Neden haram edersin

Hafızan yetmiyorsa
Onlara verme forsa
Yoksa melhûz emelin
Acep başka ne olsa

Dost musun sen düşman mı
Dili bozan ajan mı
Bunun sebebi ancak
Dine düşman olman mı

Kökü dışarda onlar
Her asır bulunurlar
Mukayyet olmalıyız
Bizi dilden vururlar

Bunu da bil onu da
Dikkatli kalk amûda
Bir tekme atar sonra
Çevirir pramide

Döndürür ha döndürür
Öz ruhunu söndürür
Seni sep-sersem eder
Ecdâdına söğdürür

Bakma içimizdeler
Hem de tepemizdeler
Mübârek değil *güvenç*
Diyen herze üzreler

Ne yapsa sen Rabbin'den
Kutsanmış nesebinden
Aldığın cevherinle
Gelirsin üstesinden!

Pendik, 06.06.06

--
Rabbim bu azîz Milletimi tâ ebede dek nâzım nizâmında dâim kılsın...

Mustafa Benkli

Türkçe TÜRK'çe Sevdalar

*** 3 Mayıs 'Cihan`da TÜRK' Bayramı ' TÜRK Günü'`nün ardından Türk`ün bayram ye sevgi ruhunun Cihan`a bayram sevinçiyile sirayet etmesi dileklerle Türk`lük Aleminin bu mutlu gününü tebrikle Türk Âlemi`ne ithafımdır. ***

=====

Ne tahrip, ne tahkir ne nefret ne kin
Bir uctan Vaşinkton bir uctan Pekin
Geçmişte gücümle hakim olduysam
Bugün de kültürle hükmetmem yakîn

Bak dinle ecdâdım ne diyor: Ey TÜRK
Vatan Türk Asker Türk Millet Türk GÖKTÜRK
De ki bu Türk ruhda kendim bulduysam
Her ferdim bir BAŞ-BUG genim ATA-TÜRK

Türklüğe sevdam bu genden ötürü
Türkmen`i Çerkez`i Oğuz Uygur`u
Dünyada nerede Türk`ü bulduysam
Bütünü o yerin KUTBU uğuru

Türklüğe vahdeti getireceğiz
Dünyaya bu ruhla hükmedeceğiz
Fert be fert bu ruhla yoğurulduysam
Cihanı sevgiyle fethedeceğiz

Silahım benim ne Atombombası
Ne de teröristin kalles pompası
Eğer bu hükmümle hakkı bulduysam
Merhamet ve şefkat Türk`ün rotası

Bu rota çıkarır yeniden düze
İlimle yol verir bize yıldıza
Vele ki hakkıyla ilmi bulduysam
Hakka hizmet eder o zaman füze

Bilin ki Türk artık bilekle değil
Yürekle hisseder cihana meyil
Bu hükmün ismini doğru koyduysam
San`attır hedefim futuhat değil

Ozaman fetheder Türklük Cihanı
Silâhı rahmettir sevgi fermanı
Ve der ki Cihana yayılıyorsam
Severek râm olur Dünya insanı

Osmanlı hükmetti İslâm TÜRK diye
Cihâna getirdi mümtâz seviye
Aslımı inkârdan beri olursam
CUMHUR``um da kükrer TÜRK İslâm diye

Müşterek dilimiz hâkim TÜRKÇE`dir

Gövde Türk `Osmanlı Dili` TÜRKÇE` dir
Gönlümün sesinde sözü bulursam
Türklerde SEVDALAR TÜRKÇE TÜRK` çedir

Mustafa Benkli

Ummanlarına

Sevgiyle dillenen bir gönlün sesinin ruhun ummanlarına saldığı aşk iksiriyle akseden sedâsına o gönlü âsûde kılmak için gönle doğan mukabil bir sedâdır bu!

*Bu aşk iksiriyle seven bir gönle
Revâdır gönüller tek bir ses vere:*

*Bu ne müthiş sevme âdetâ büyü
Buna malik gönle giresim geldi
Hayat katar ihyâ eder ölüyü
Tenim serip sırra eresim geldi

Gönlünü yerinden sökercesine
Feragata hayran olasım geldi
Oluk oluk sevgi içercesine
Seven gönle kalben dolasım geldi

O seven gönlüne hayat revâdır
Bu hissi cihana yayasım geldi
Hicrânlı sînede ser/in devâdır
Başımı ser/ine dayasım geldi

Kabre cesedimi atayım derken
Bu naçiz bedenim atasım geldi
Seninle tek ceset yatayım derken
Canım çekip benim katasım geldi*

Mustafa Benkli

Umudum Hayat

Ümmîdimin tükendiği hîninde,
Şahsî Mânevî'nin dizi dibinde;
Bir nefes bezl aldım Hadd-i Edep'de:
Haddini bil! İksir; henüz elinde! ...

İrkilip, fevrimle haşyet içinde,
Nefesle boğuldum bir ân içinde;
Baktım avucumun; ne var içinde?
Bir hayat sunuldu; şefkat içinde! ...

Verme, derler se de, nâfile yere,
Meğer, insanlığı yitirenlere;
Gönlünde bir zerre bulduğun yere;
Tepse de, ver, şefkat, gitmez boş yere! ...

Bu ders, bana, hayat ve memat oldu;
Bittiğimde; şefkat zîhayat oldu...
Ömrüme de sanki, bereket oldu;
Asırla yarışma ber-mûtâd oldu! ...

Mustafa Benkli

Uyku ve Vuslat

Gerçek mi rüyâ mıydı bir seyâhat tutturduk
Bir zaman diliminde fersah fersah yol aldık
Belki hayâl ve rüyâ belki uykuya daldık
Görüp tadılanları gönüle oturtturduk

Uykuda geçen zaman ölüme emsâl rahne
İçinde rüyâ varsa uyku gerçek hayattır
Ölüp de dirilmeyi andıran hakikattır
Zaman içre zamanın yaratıldığı sahne

Bu sırla mekânlar da içi içe girdaplaşıp
Hayalle hakikatın yaşandığı mekânlar
Maddî imkândan evlâ o mânevî imkânlar
Taddık özlemlerdeki her yerleri dolaşıp

Tepesinden Zağgi'min seyreyledim âlemi
Gündüz eteklerinde varlığın temâşâsı
Gece tâ Erzurum'un urûşân şâşâası
Esen yele bıraktım hasret tadan sînemi

Varlık temâşâsının zevkinin hikmet zikri
Madde sınırlarının ötesinde bir âhenk
Eserin müessiri cihetiyle bir mihenk
Tecellisi sırrıyla resmetmeli bu fikri

Güneşin kpir kpir aksettiği sularda
Kuzunun su içerken boca boca noktalar
Hareket âleminin musikisi notalar
Renk ve ritm âleminde titreşti tutkularda

Gönüllerde de böyle girdaplaşan bir örnek
İstedim tâ Zağgi'den bir tablo iletayım
Hayâl âleminize bir nâme dinletayım
Oğul vızıltısının sesini tünek tünek

Zağgi'de usul usul su içen o kuzuyla
Karacabey'deki o serinlenen bir kuzu
Aynı mührü taşıyor okşuyor ruhumuzu
Rabbimin rahmetinden kayırılma huzuruyla

Uyku demiş idik ya çeşiti var uykunun
Kiş uykusu mâlûmdur ya bu tatil uykusu
Sıcak kanlıların bu âdetâ bir tutkusu
Bir de rüyâsız ise tadı yok bu uykunun

Uykudan uyanmanın vuslatı var içimde
Zevkini çıkarayım dedim bu gün sizinle
Okuyup dem bulayım verdiğiniz izinle
Yorumlara dalayım zevkli zevkli biçimde

Beni aşan tavırda bediî zevkinizle
Renk ve ilhâm kattınız sadrim doldu sizinle

Gönlüm coştı dem be dem sizdeki o vezinle
İçim doluyor sizin şirin âhenginizle

Pendik; 24 Ağustos 2006

Mustafa Benkli

Ülfet

Takılıp kaldığım şiir dostlarını `okuma`dan dönüp, vakit bulamayınca, eski notlardan bu ülfet geçti elime dokunamadım, çünkü o gün işte böyle doğmuştu bu:

Bir ruh bu: Milletimin necîp gönül büstünde
İllâ ki, Milletimin âfakını kuşatan;
Gönülden gönüllere serilen meşk postunda
Ezelden, tâ ebede hayat olup yaşatan! ...

İksîri hâ Itrî`den, hâ Dede Efendi`den;
İsterse Abdülkadir Merâbî`ye dayansın,
Gönlün ülfet kurduğu bu bağı ferhûdeden
Hepsine akan gönül tâ derûnundan yansın...

Beslensin hayatiyet menbaından herkesin,
Meşrebi, nesebiyle mûtedil ikliminde;
Barış`la, Cem`den mülhem gönülde meltem essin,
İsminden tedâiyle buluşma gülşeninde! ...

Saâdet sun! İsmi hâs olsa da, olmasa da,
Adın Sâdi`den yana Mesnevî`den beslensin! ...
Bir tahtı mekân vardır sürûrı müntehada,
Ruhta `Vahtedi Vücût`; Can`lar ordan seslensin! ...

Mustafa Benkli

Yine O; VE...

.....Baht hep gülmez ve o çelik iradeli GÜL Çocuklar herbirimizin birer parçası.....

.....(II)

Kulağımda nidası
Hep içimde sımsıcak
Gönül bağı kurduğum
Bu çelik iradeden
O GÜL çocuğu yine,
O lüks(!) buracı(!) ile,
Camiîn köşesinde
Nafaka çıkardığı
Bidonun kenarında
Görüverdim bugün de...

Caddeden bir yer kapmış,
Çalışıyordu yine
Gönülden harıl, harıl! ...
Fakat, tam, birden bire
Bir gadaba uğradı,
Ki, dost gönüllerden ırak! ..
Hafakanlı bu halden
İrkilen o GÜL hemen
Bir refleksle doğrulup,
Mahcup, hayretten açık,
Yine `o vakarı` VE
Pak gözlerle bakarak:

Yaklaşıp bineği`ne
Dal olup kalıverdi...
İçimden dedim O`na:
Nolur yavrum öyle kal! ...
Keşke demez olaydım! ...
Öylece DONAKALDI...

Mustafa Benkli

Zağgim

Herkesin doğduğu bir yer var elbet!
Bu Zağgi de benim doğduğum mekân;
Hakkel, helâlinden doyduğum mekân!
Bu kadar sevmeye hakkım var elbet.

Bir şey söyleyemem; hakkım yok belki!
Güzellik denen şey nasıl bir yorum?
Ağacı bile yok; bak görüyorum!
Diyenler de sanki, haklıdır belki!

Fakat, düşünürüm, Cennet'i bile
İdrak edemeyip, hor gören olur;
Tasvirde öteyi görmeyen olur,
Ahreti bilmeyen O'nu ne bile?

İşte, biliniz ki, aynen, öyle de:
Ağaçsız görünen bir köye Rabbim;
Baharın, görenler derki: Yâ rabbim!
Bu ihtişam akıl koymadı bende.

Mayıs çiçekleri görmeye mahsus!
Envâî sınırsız, İlâhî eser!
Cennet'ten mi gelir? Bir de, yel eser!
'Gör de öl' derler ya: Zağgime mahsus! ..

Zaten, bütünüyle Vatanım Cennet!
İster, Bodrum'da ol, istersen Van'da;
İster, gurbetlerde, hatta, Revan'da;
Zağgimde olmaksâ: Canıma minnet!

Tasvirimi acizime vermeyin!
Kalemim acizdir O'nu tasvirde.
O'nu zikrederken, siz beni, bir de:
Kendisiyle konuşurken dinleyin!

Bilmezsiniz; ben ne hissediyorum?
Yar Göze'den kanıp, serinlenirken,
Gevrik ağaçları çam kesilirken
Ben bu saadeti kastediyorum.

Yadda kalmak acı verecek bana;
Koynunda yatınca mesûdum derken
Dayanamıyorum hasretine ben.
Dileğim; tûrâbım nasiptir sana! ..

Pendik; Bir seher vaktinde, 2005.

Mustafa Benkli

Zaman

Dert etmeyin bunca sene nasıl geçmiş zamanım
Boş sanmayın doldurmuşum sır kúpüdür her anım

Mustafa Benkli

Zaman Geçince

Şorarım, nehir gibi akan zaman geçince;
Ömrümün, kaderimle örtüşen sürecince,
Hayâlden ne bıraktı elimde, avucumda?
Akarken kaderimde keyfince, kaderince
Çarparak sağa, sola bildiği her fendince! ...

Veya ben bu akışı seyredeceğim yerde,
Düşünüp hikmetini, düşmeden `hay`a, derde;
Bilerek, hissedeydim, varoluş hikmetince
Ne yapmam lâzım diye, her vaktin eşiğinde
Sürûra erse idim zamanın beşiğinde...

Arâfat günü böyle bir beşik düşünüşüm;
Hikmeti ne? Bilemem, belki de üşümüşüm...
Anamın tâ bebekken sardığı; beşiğimde
Kattığı sıcaklığı hasretle düşünüşüm
Olmalı; bu gün benim, gönüle dokunuşüm...

Pendik, 09.01.05; 15.45

Mustafa Benkli